

TimeOut

BARCELONA

#620

NOVEMBRE
2021

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

PLAER ADULT

ELS MILLORS MACARRONS DE BARCELONA +18

Entrevista al contratenor Xavier Sabata + Banksy envaeix el Museu del Disseny + Tarta Relena es posa de llarg + Núria Guiu i Jordi Prat i Coll, antològics + Queralt Lahoz ens convida a Santa Coloma...

BALLET
PRELJOCAJ
5 —
10 NOV

L 175

Liceu
Opera
Barcelona

la forja del Liceu

Amb el suport de

Damm
Fundació

WINTERREISE

UNA COREOGRAFIA QUE DESAFIA EL COS I EL MOVIMENT A PARTIR DE
LA COMPOSICIÓ MUSICAL EL VIATGE D'HIVERN DE SCHUBERT

Franz Schubert, 'Die Winterreise'

COREOGRAFIA Angelin Preljocaj

BARITON Thomas Tatzl, PIANISTA James Vaughan

Le Ballet Preljocaj / Centre Chorégraphique National està subvencionat pel Ministère de la culture et de la communication - DRAC PACA, la Région Sud-Provence-Alpes-Côte d'Azur, el Département des Bouches-du-Rhône, la Métropole Aix-Marseille Provence / Territoire du Pays d'Aix et la Ville d'Aix-en-Provence. Rep també el recolzament del Groupe Partouche - Casino Municipal d'Aix-Thermal, així com de particulars, empreses mecenes i col·laboradors.

LICEU.CAT - 902 787 397 #WINTERREISELICEU

Sumari

Novembre 2021

A la lluna

Parlem amb el contratenor Xavier Sabata, que interpreta el 'Pierrot lunaire' de Schönberg al Liceu

PÀGINA 20

Ca la Queralt

Queralt Lahoz ens porta als seus llocs favorits de casa seva, Santa Coloma de Gramenet

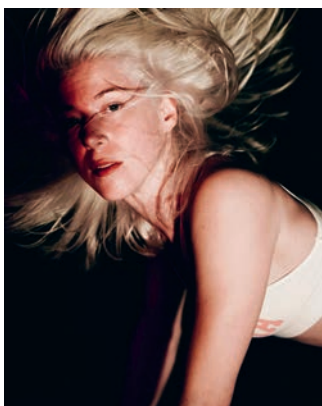
PÀGINA 12

D'antologia

El Mercat de les Flors i la Sala Àtrium recuperen les obres de Núria Guiu i Jordi Prat i Coll

PÀGINA 24

06. A la ciutat **16.** El millor que es pot fer amb un 'penne' **22.** Banksy: l'art de trencar el clixé **24.** Cultura: Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions. Entrevista a Clara Roquet **36.** La Fonda Europa, 'reloaded' **40.** El festival Amen Sam **42.** Time In: Sèries, videojocs i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

El tub del macarró és el canal que comunica el paladar amb el racó del cervell on es genera la sensació de llar. Omnipresent en els menús infantils dels restaurants, és el plat infal·lible de manual: que potser hi ha algú a qui no li agradin? Sota la seva senzillesa aparent, s'amaguen capes de sofregits i records que conformen el nostre imaginari gastroemotiu. No és fins al dia que aconseguies cuinar uns macarrons que s'assemblen als que menjaves a casa quan encara anaves a escola que pots dir que ets una persona del tot emancipada.

Reivindiquem, així, la versió catalana d'aquest plat com un plaer adult, delicat i un puntet marranot. I reivindiquem també com a poderosos estimulants les interpretacions del contratenor Xavier Sabata, les coreografies de Núria Guiu, les fotografies de Joan Fontcuberta, el debut cinematogràfic de Clara Roquet... Segur que us faran gaudir tant com a nosaltres.

Time Out
BARCELONA

Conseller Executiu
Eduard Voltas
Directora General de Negoci
Mabel Mas
Operations Executive
Marta Roca
Director d'Operacions Digitals
Alex Martínez
Directora
María José Gómez
Director d'art
Diego Picininno
Disseny
Anna Mateu Mur
Cap de redacció
Borja Duñó
Redacció
Ricard Martín i Rita Roig
Videos
Eugènia Güell
Han col·laborat en aquest número
Laila Beltran, Scott Chassero, Irene Fernández, Ivan Giménez, Andreu Gomila, Iván Moreno, Pere-Andreu Jarrod, Alex Montoya, Joan-Albert Ros, Serializados
Correcció de textos
Núria García, Txell Coll Creus
Directora de Solucions Creatives i PR
Carlota Faló
Directora E-Commerce i Comercial
Aroa Cervantes
Responsable de Comunicació i Sponsor
Clara Narvió
Cap de Branded Content
Begoña García Carteron
Social Manager
Laura Mesa
Responsable de Programàtica i Adops Digitals
Henar Pérez
CRM Specialist TOS
Júlia Porto
Adjunta Direcció General de Negoci
Vanessa González
Màrqueting i Comercial
Mercè Llubera, Marina Quer
Administració i Finances
Guillem Catena, Marta Tapia

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Julio Bruno

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Calle Orense, 16, 1ª
28020 Madrid
91 603 99 88
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripcions
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Diffusió controlada per: **ppd**

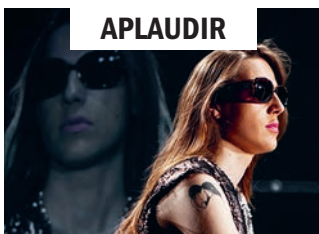
Imprimim en paper reciclat i tractem amb materials 100% compostables
PEFC

Portada: **IRISNEGRO** (Amb fotografies de Scott Chassero)

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

APLAUDIR

Del 2 al 6 de novembre, el festival de teatre jove **RBLs** ens porta espectacles tan interessants com *Raphaëlle*, *Lázaro* i *Flow! My (hip hop) story*.

AL·LUCINAR

El festival **Mira** omplirà la ciutat de sessions de DJ, projeccions immersives i xous audiovisuals relacionats amb les arts digitals. De l'11 al 13 de novembre.

DEBATRE

El 23 de novembre, a la Casa Seat, parlarem sobre com lligarem d'aquí 10 anys a **Una cita el 2030**, la segona sessió del cicle de debats Future Makers.

Tot canvia molt de pressa. Assegura't que segueix en peu a **timeout.cat**

Del 20 d'octubre al 10 de març

Voll-Damm BARCELONA JAZZ FESTIVAL 2021

MADELEINE PEYROUX
CHUCHO VALDÉS
CIMAFUNK ANDREA
MOTIS SÍLVIA PÉREZ
CRUZ MARIA DEL MAR
BONET TOMATITO
LA LOCOMOTORA
NEGRA JOAN
CHAMORRO ANTONIO
CARMONA MARIA
SCHNEIDER
ESTRELLA MORENTE

www.jazz.barcelona

A la ciutat

Voguing a Barcelona? 'Strike a pose'!

La majoria no en sabem gaire, d'aquesta dansa que Madonna va donar a conèixer al gran públic, però Anna Yang i La Skimal ens descobreixen que aquí també es balla. Per **Borja Duñó**

UNA EXPOSICIÓ DE fotos ens posa sobre la pista d'una cultura voguing a Barcelona. De fet, si us afanyeu, encara la podeu anar a veure: hi és fins al 3 de novembre, al Casal Pere Quart de Sabadell, dins el festival Octubre Trans. La mostra és de La Skimal, que ha documentat les escenes actuals de ciutats de Barcelona, Mèxic i Londres.

La majoria vam sentir a parlar per primer cop d'aquest ball gràcies a Madonna i el seu famós videoclip *Vogue*, del 1990. Llavors vam saber que el que havia popularitzat la Ciccone

era una dansa amb arrels profundes en la comunitat LGBTTI+ i racialitzada de Nova York. "El voguing és el ball de la cultura ballroom", precisa Anna Yang, mare de la Kiki House of Ubetta de Barcelona. "És un estil molt pròxim al hip-hop", explica, "amb la diferència que poses com si tinguessis un fotògraf enganxat, emulant les portades de la revista *Vogue*".

Yang explica que a Europa l'escena que se segueix és la kiki, que es va crear en paral·lel per acollir gent molt jove de famílies desestructurades que estaven al carrer (d'aquí les *houses* i el concepte de mares i dels cognoms

de qui en tenia cura). És una modalitat "més senzilla", aclareix. La comunitat de Yang va començar a entrenar al CCCB fa quatre anys i amb la pandèmia es va traslladar al Mercat de Sant Antoni. "Ara l'escena està dividida", lamenta, "potser farem alguna cosa per Nadal, però necessitem suport, perquè muntar-ho és car". Mentrestant, s'ha centrat a fer classes als centres cívics i en el waacking, ball originat a Los Angeles del qual ja va organitzar una competició homenatge a Raffaella Carrà a la Muriel. Per saber quan n'hi haurà més, seguiu-la a [@ann.ay.ang](mailto:ann.ay.ang) i [@ballcelona.scene](https://ballcelona.scene). ■

ELS LLUMS DE SANT PAU

CHRISTMAS GARDEN

ENTRADES
JA
DISPONIBLES

22 Nov. 2021 – 9 Gen. 2022

SANT PAU RECINTE MODERNISTA

WWW.ELSLUMSDESANTPAU.COM

 Els Llums de Sant Pau @LLUMSDESANTPAU @ELSLUMSDESANTPAU

PROACTIV
ENTERTAINMENT

DEAG
entertainment

handwerker
promotion

ÉS LLEGENDA

SCOTT CHASSEROT

“Vull un MACBA més proper i més inclusiu”

Descobrim els plans que Elvira Dyangani Ose, la nova directora del MACBA, té per al museu

ELVIRA DYANGANI OSE és la nova directora del MACBA, i la primera dona que dirigirà la institució. Va néixer a Còrdova i va estudiar a Barcelona, una ciutat que segons ella “sempre ha tingut una escena artística independent molt engrescadora”.

En quins espais artístics de la ciutat t'agradaria que s'emmirallés el MACBA?

Quan estudiava aquí, era el gran moment de la Sala Metrònom i dels col·lectius artístics del 22@ i el CCCB. Però no em fixaria en una institució específica, sinó en el sentiment de contesta cultural que hi havia a la ciutat. Vull recuperar aquell esperit per tal que el MACBA sigui una institució propera i oberta.

Com pretens trobar l'equilibri entre proximitat i projecció internacional?

El MACBA ha de servir als artistes com a

plataforma per ser coneguts nacionalment i internacionalment. Hem de fer exposicions que siguin rellevants per a la resta del món, i que siguin essencials aquí. Vull que quan preguntis a algú pel carrer sobre el MACBA, sàpiga de quina institució estem parlant! Perquè és un museu d'art contemporani, però també perquè té una manera especial de tractar el visitant. Per mi és prioritari ser un museu més permeable, més proper i més inclusiu.

Com s'hi arriba, a això?

Retrobant-nos amb els veïns i reformulant la noció de museu. Tu tens una idea del museu que antecedeix la teva visita, un prejudici. Potser penses que no entendràs l'exposició... Jo vull jugar amb aquest prejudici, transformar-lo. Potser, allò que tu dius que no has entès té a veure amb un rebuig a l'obra.

I aquest rebuig és una resposta a l'obra, una reacció. Per tant, qui diu que no està entenent res?

El MACBA pot acollir de la mateixa manera públic local, skaters, artistes i turistes?

No soc naïf, és una tasca difícil. Hem d'escoltar els diferents col·lectius i veure com materialitzar els seus desitjos. No he sigut mai amant dels grans gestos i crec que ho hem de fer de mica en mica. Tothom em pregunta: “Quan començarem a veure aquest nou museu que està plantejant?”. Probablement seran canvis lents i progressius. I convidarem la gent perquè els explori per ella mateixa.

■ Rita Roig

Troba més històries a
timeout.cat/noticies

PLAY PERQUÈ TINGUIS LA TEVA OPORTUNITAT

50.000
CONTRACTES
FINANÇATS

Fa massa temps que estem en pausa. Ara és el moment de posar-ho tot en marxa. Per això, destinarem més recursos que mai a impulsar la contractació i fer front a l'atur.

PLAY
PERQUÈ TOT
ES TORNI A MOURE

LA BOTIGA DEL MES

Poblenou pot presumir
d'un nou espai dedicat
a làmines retro

Moryarty

UNA BALLARINA DEL Folies Bergère, una miriada de grues japoneses, dos peixos exòtics, un elegant estampat floral de William Morris, una portada de la revista *La Plume* dedicada al treball de Mucha, un estudi de papallones nocturnes pintades per Ernst Fröhlich... Les parets de Moryarty estan folrades per una bellesa que et transporta a una altra època, quan la fotografia encara no dominava el món i la pintura i la il·lustració marcaven el codi estètic. "Busquem coses al passat, imatges que estan amagades en museus i biblioteques, en gestionem els drets de reproducció i les imprimim en alta qualitat aquí a Barcelona", resumeixen Naman Salhi i Natàlia Valldeperas, que acaben d'obrir Moryarty al Poblenou. A banda de la magnífica selecció de làmines i pòsters retro on domina la flora i la fauna, també trobareu *prints* d'artistes locals com Dagmars, Laura Gómez, Andi Domdom i Casa Pampa. I per penjar-los ofereixen marcs de fusta magnètics. ■ **Laia Beltran**

→ Pujades, 140. M. Llacuna (L4). moryarty.com
@moryarty_oficial

**També hi
ha 'prints'
d'artistes
locals com
Dagmars
i Casa
Pampa**

L'APARADOR

L'efecte marbrejat amara roba i accessoris. Per **Laia Beltran**

↑ El verd més intens

Tot i el seu recent *love affair* amb l'artesanía textil, Après Ski encara ofereix joietes com aquestes arracades d'acetat verdós i fines línies blanques.

→ Model Derviche Marble Green (65 €). apresski.es

↑ Explosió de tardor

Què evoquen els tons daurats de la tardor declinats en una samarreta elàstica de Mango? La sensualitat d'una segona pell... ni que sigui de marbre!

→ Top estampat (19,90 €). mango.com

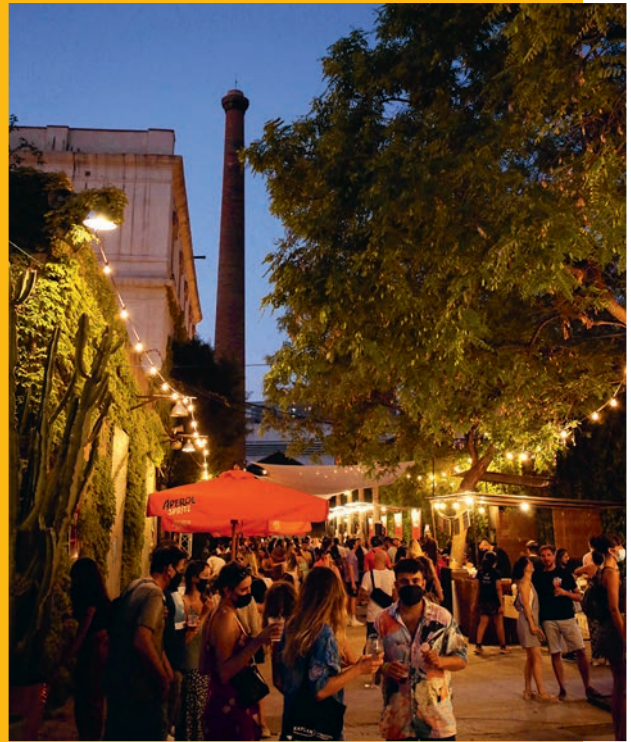

↑ Onada de blaus i grisos

Converse no es cansa de versionar les seves vambes més icòniques, que ara s'afegeixen a la tendència del marbre més marí, obscur i serpentejant.

→ Model Chuck 70 marble-print (135 €). farfetch.com

Més moda a timeout.cat/botigues

El Nadal ja és aquí!

Palo Market Fest us porta tres edicions prèvies a Nadal perquè no se us tiri el temps a sobre amb les compres d'enguany. Remeneu entre música, teca i bon rotllo!

NO HO SEMBLA i ja han passat sis anys des que vam celebrar el nostre primer Nadal amb Palo Market Fest. Va ser una edició impressionant i tota carrega de la il·lusió que marquen els primers passos, i aquest any volen que repetim les mateixes sensacions. Pels dies 6, 7, 20 i 21 de novembre, així com pels 4 i 5 de desembre, han preparat el Cool Christmas Fest: tres edicions que aposten pels productes sostenibles, pels creadors i els artistes locals i pel plaer d'arribar a Nadal amb totes les compres fetes.

Regals diana

No hi ha més bona sensació que la d'endevinar els regals, i si enguany busqueu aconseguir-ho, les últimes tendències del festival en seran grans aliades. Com ara les sabatilles Fick Company, fabricades amb tecnologia 3D i plàstics reciclables, o la roba interior d'All Skin Wear, una petita marca compromesa amb l'expressió lliure i il·limitada del nostre gènere.

Per als amants dels petits detalls que aporten un punt *cool* als *outfits* trobareu les ulleres vintage d'Elisabeta. I fins i tot els collars d'Onyna, fabricats recuperant tècniques tradicionals i ideals perquè els vostres gossos presumeixin allà on els passegeu. I per a la casa, les peces artesanals d'Ethnica Deco, els objectes de Debosc i els llibres d'El Zorro Rojo us ompliran la llar de sostenibilitat i de vida.

A mossegades

Mentre rumieu què regalareu a la vostra gent, la música sonarà per tot arreu per inspirar-vos i fer-vos obrir la gana. Entre les propostes *street food* més destacades d'aquestes tres edicions festives destaca la *Taste Europe on the go!*, un projecte educatiu amb escoles d'hostaleria d'arreu. O les receptes asiàtiques amb gust de Yon Wang Xef i les de Panorama Cooks, amb un cebiche de corbina per llepar-se els dits. Preparats per un Nadal a l'estil Palo Market Fest?

DE QUÈ VA...

Tres edicions del Palo Market Fest pre-nadalenques.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè gaudireu de bona música, bona gastronomia i, a més, hi trobareu els millors regals de Nadal!

→ Ds. 6, dg. 7, ds. 20 i dg. 21 de novembre i ds. 4 i dg. 5 de desembre.
Pellataires, 30.
M: Poblenou.
palomarketfest.com

La Santa Coloma de Queralt Lahoz

Torna a casa i tothom somriu. “Ai, la Queralt... que bona i que maca que és!”
L'Eugènia Güell acompanya la cantant

A LA QUERALT tothom se l'estima. Ho notes pel posat que fan les persones de Santa Coloma de Gramenet quan en parlen: són els qui durant anys li han servit els cafès, li han venut la roba o li han obert els seus locals perquè tingués els primers escenaris. Ara que la Queralt ha començat a volar, ells continuen aixecant la persiana i, enyorant-la, la segueixen de prop. La Queralt no se n'adona, però parlant dels llocs que ens recomana sempre acaba dient: “Són família i me'ls estimo molt”. Fa quatre anys que viu a Gràcia, i quan li preguntes què és Santa Coloma per ella, somriu i diu: “Ho és tot”.

Peus a terra

Mare de Granada i pare de Barcelona resident a Sevilla, van acabar a Santa Coloma, on va néixer i créixer la Queralt. “*¡Santakoes Andalucía de Barcelona!* A mi a vegades em pregunten: *¿Yese acento? Bueno hijo mío, ¡ven a Andalucía de Barcelona y lo comprobarás!* Santa Coloma és així, es va construir a partir de la gent que va emigrar, andalusos, extremenys... Hi conviuen cultures diferents i és una ciutat referent en la lluita de la classe obrera. Això me'n fa sentir molt orgullosa”. Hi ha dos bars

referents del menjar andalús: el Bar Alegría i El Cruce. “*Bua, jese pescaito!*” A més, a Santa Coloma encara hi ha llocs que amb la cervesa et serveixen la tapa gratuïta, com el Bar Luna: “Això ja és la glòria!”

Mirada llarga

Després de treure el primer àlbum, *Pureza* (2021), sent que està vivint al lloc que li toca, gaudint del present i projectant el futur. “No penso en el que he aconseguit, sinó a treballar com si acabés de començar, pensant en tot el que em queda per fer”. Pas a pas i entre gratitud i ganes, ha arribat en un punt molt bonic de la carrera: “És com si estigués naixent una flor i tot just comencés a créixer”, diu.

“És una ciutat referent en la lluita de la classe obrera”

FOTOS EUGÈNIA GÜELL

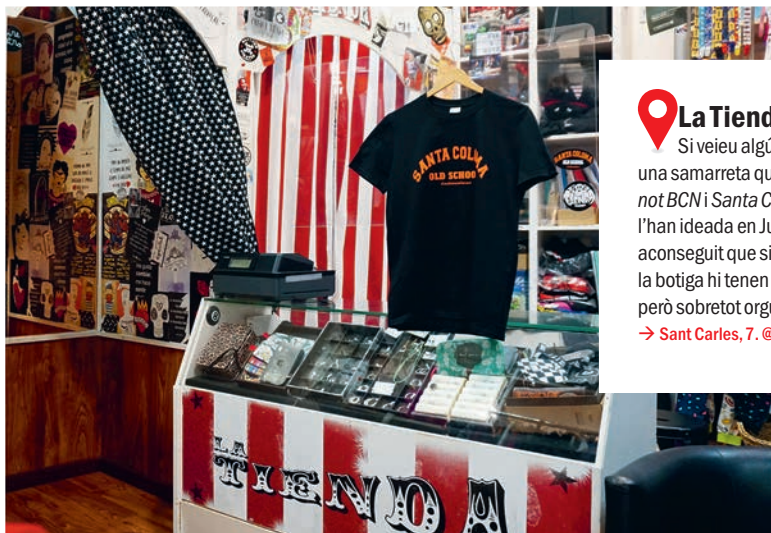
Font de l'Alzina

Poder respirar aire pur dins de la ciutat li dona vida: “Soc del barri les Oliveres, que està just al costat de la muntanya, i m'encanta perdre-m'hi. Una de les coses que més m'agraden de Santa Coloma són les formes de la natura. Tenim molt de verd i racons fantàstics”. El poblat ibèric és un *must!*

Les Tannines

Concerts, vermouths, vins, tapes, 'pinxos' i un pati amb llumets de colors. Tot el que necessitem per passar un bon migdia de diumenge. A Barcelona n'han obert una rèplica: Sagrades Tannines!

→ Sant Carles, 5. @tannines

La Tienda

Si veieu algú per la ciutat amb una samarreta que digui *Santako* is not BCN i *Santa Coloma old school*, l'han ideada en Juanra i la Reme i han aconseguit que sigui un souvenir! A la botiga hi tenen roba i altres coses, però sobretot orgull de ciutat.

→ Sant Carles, 7. @latiendasc

La Canyella Restaurant

Aquest també va ser un dels primers escenaris de la Queralt, però sobretot és un restaurant dedicat a la cuina mediterrània. Fa més de deu anys que serveixen unes torrades boníssimes!

→ Vistalegre, 50. @lacanyella

DAVID CASADO @DAVIDMARRED

Queralt Lahoz

El seu estil fusiona rap, flamenc, copla i rhythm and blues amb sons llatins i urbans. *Si la luna quiere* és un dels seus últims temes. Quedeu-vos amb ella, que volarà alt!

→ @queralt_lahoz

Ca la Sisqueta

Al costat de la cerveseria La Fàbrica de Capfoguer hi ha aquest racó d'oportunitats: un espai d'entitats i un càfè teatre on es fan concerts de petit format. A les parets hi ha fotos d'un dels primers concerts que hi va fer la Queralt.

→ Av. Santa Coloma, 104.

TIR AL PLAT

Ensaladilla russa de pollastre a l'ast

TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– uns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

CONTRACORRENT BAR **ÉS** un bar de veritat –barra i minicuina–, i no pas un restaurant immens amb tamborets alts i un cuiner Michelin dient que té un bar (i els preus són més de bar que d'alta gamma). El xef sicilià Nico Drago i la sommelier Anna Pla s'han formulat el repte “de fer un tapej

diferent amb vins naturals, però apte per al barri”: el deliciós carrer Ribes a Fort Pienc. I a fe de déu que ho aconsegueixen: mesclant Itàlia i Catalunya, i amb plats de cuina popular: l'ensaladilla russa de pollastre a l'ast és diumenge al cub! ■ *Ricard Martín*
→ Ribes, 35. Plat: 5 €. contracorrentbar.com

El pollastre

Compen el pollastre a l'ast a la rostiteria veïna Bo Per Endur. Drago va tenir la idea de mesclar rostit amb ensaladilla veient els invents de sa mare amb el pollastre que li sobrava.

El suc!

No només s'emporten el pollastre, també demanen a en Freddy –l'amic rostit– el cobejat suc que cau de l'ast i que atorga el gustet de diumenge a tot bon pollastre.

La salsa

El greix, quan es refreda, ja ho saps, es decanta. I amb la part del greix del suc de l'ast en fan una maionesa. Amb la part restant, més els ossos del pollastre, en fan una salsa. Aquesta és la base de l'ensaladilla.

Verdures!

Fet això tan complex, per una tapa, hi afegeixen la verdura –patata, pastanaga morada i blanca i cogombret en salaó– i el pollastre fred esfilagarsat, amb un xic d'oli. Textura d'ensaladilla russa amb sabor de pollastre a l'ast!

Pell de gallina

El contrapunt cruixent el posa la pell de l'au –que compren a Avinova, a la Boqueria– fregida i feta cotna d'aviram, que se suma als bastonets i al cogombre per escurar aquest deliri quotidià.

SENTIT
AL
CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

En una botiga de menjar preparat del Poblenou:
–**Aquest peus són tan bons que es mengen amb les mans!**

En una xarcuteria del Clot, dos jubilats:
–**No t'emportes res més, avui?**
–**Per mi sol ja va bé.**
–**Collons, convida una veïna. Però que sigui guapa, ep, que aquest embotit és bo.**

Sentit en un restaurant Michelin. Un client al cambrer:
–**Seré directe: aquí s'hi ve a menjar o a passargana?**

El mateix client al mateix cambrer:
–**Ahir vaig tastar el sushi per primer cop. És un tall de peix damunt l'arròs. No n'hi ha per tant.**

En tens de bons? Comparteix els teus #sentitalcarrer a @TimeOutBCN

DE QUÈ VA...

Un maridatge de teatre i nit d'hotel amb preus especials.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè us emocionareu a la butaca i us relaxareu en hotels top de la ciutat.

→ mesqhotels.cat/anem-junts-al-teatre

Nit d'estrelles

El Gremi d'Hotels de Barcelona us proposa un pla ideal: viure l'emoció del teatre i dormir en un hotel amb un descompte especial!

HEU VIST QUINA supercartellera teatral tenim a la ciutat aquests dies? N'hi ha per cantar, per riure, per plorar i ara també per gaudir d'una nit única. I és que fins al 28 de novembre el Gremi d'Hotels de Barcelona, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona i el suport d'ADETCA, ens donen l'oportunitat de seguir somiant quan abandonem la butaca. Sota l'acció *Anem junts al teatre*, amb la compra d'entrades per a qualsevol obra de la ciutat podreu gaudir d'un 30% de descompte sobre el preu de l'habitació, per a la mateixa nit de l'espectacle, en més de 50 hotels de Barcelona.

Amunt el teló

Recorreu el Paral·lel amunt i avall i aneu més enllà. Aquesta tardor la nostra cartellera és plena de produccions que són un *must* per als que tenen el so dels aplaudiments com a sinònim de felicitat. Com per exemple el musical tan aplaudit *Cantando bajo la lluvia* al Tívoli, una

estrena ben esperada; la divertida *T'estimo si he begut* al Poliorama (a la foto); la vibrant *Malditas plumas* de la Sala Beckett, i la dolça *Començar de La Villarroel*. Costarà escollir!

Els llits de la ciutat

Un cop triada l'obra, només cal pensar en l'hotel on us voleu allotjar i presentar la vostra entrada de teatre en fer la reserva. Si voleu despertar-vos davant del mar, hotels emblemàtics com el W Barcelona, l'Hotel Arts Barcelona i el Barcelona Princess us esperen. També podreu sentir l'energia de la ciutat des d'habitacions tan cèntriques com les del Renaissance Barcelona Hotel, el Pulitzer Barcelona i l'Ohla Eixample. I si l'endemà voleu gaudir d'una bona terrassa, les de l'Almanac Barcelona, el Mandarin Oriental, Barcelona i el luxós Hotel El Palace Barcelona no us decebran. Consulteu la web per descobrir la resta d'hotels que us esperen!

FOTO: DAVID RUANO

El millor que es pot fer amb un 'penne'

“Demanares macarrons? De debò?” Doncs sí! Els macarrons són plat de resistència de la cuina catalana que cal reivindicar. Ben fets, tenen una profunditat gastronòmica de la millor cuina de cassola. A Itàlia en diran ‘penne’, però a nosaltres ens porten l’alegria!

Per **Ricard Martín** Fotografia **Scott Chasserot**

AL KOSTAT

Aparteu les criatures

Jordi Vilà serveix la mateixa recepta a tots els seus locals (Al Kostat, Vivanda, Va de Cuina, Mucho). “No és un plat infantil. Els italians es posen estupendus amb com fem la pasta. Però la profunditat d’uns bons macarrons a la catalana és espectacular” diu el Premi Nacional de Gastronomia. A partir de la recepta d’Ignasi Domènech, broda un rostit de pollastre amb botifarra i un xic de vedella, amb una interacció de sofregit i beixamel virtuosa.

→ Ronda de Sant Antoni, 41. M: Sant Antoni.
alkostat.cat. 30-40 €

GAIG BARCELONA/PETIT COMITÈ El timbal del cardenal

“És un plat prou gastronòmic perquè no quedi relegat a l’oblit o al menú infantil. Surt documentat a *La cuynera catalana*, del 1835, i és el primer plat d’influència italiana que va entrar al receptari català”, explica en Carles Gaig. Des de fa una dotzena d’anys, el seu timbal de macarrons del cardenal simbolitza el millor que es pot fer amb un *penne*. Qui el tasta, en vol sempre més: la suavitat dels daus de secret ibèric amb crema de parmesà i uns rivets de sofregit confitat fan volar un plat de pasta a l’Olimp de la cuina atemporal.

→ Nau Santa Maria, 5. M: Les Corts.
barcelona.restaurantgaig.com. 40-50 €

DISFRUTAR Sempre al menú

El cinquè millor restaurant del món? –la llista de *50 Best* és discutible, el talent dels hereus d’el Bulli no!– sempre té un plat de macarrons. L’Oriol Castro recorda que “abans d’obrir se’ns va acudir: què més reconeixible que uns macarrons a la carbonara”. Això sí, uns macarrons fets amb gelatina de caldo de pernil ibèric i una escuma de carbonara. “Que en un restaurant com el nostre un plat del primer menú es conservi és molt estrany”. Acaben de publicar l’exquisit llibre *Disfrutar Volumen 1 (2014-2017)*, on hi trobareu revelats els seus secrets.

→ Villarroel, 163. M: Hospital Clínic.
disfrutarbarcelona.com. 200 €

Els macarrons d’en Gaig en tres passos

01

BULLIR I REFREDAR

Bulliu 400 g de pasta (ell gasta De Cecco) l’estona que hi digui a l’envàs. Apagueu el foc i deixeu-los 2 minuts en aigua calenta. Escorreu-los sense aigua freda i poseu-los estirats damunt el marbre de la cuina a refredar (així tindran textura estirada, encara que no estiguin al dente).

02

CREMES I SOFREGITS

Fregiu 250 g de secret ibèric a daus fins que quedin daurats, i en una altra paella feu un sofregit de ceba i tomàquet. En un cassó, poseu-hi 300 ml de nata líquida a foc suau, i quan bulli barregeu-la amb 200 g de parmesà. Bateu-ho tot i salpebreu-ho. Ja teniu la crema de parmesà.

03

ESCALFAR I GRATINAR

Ara feu capes (si teniu timbal, bé; si no, doncs safata de forn): macarrons, secret, sofregit i crema de parmesà. A la tercera, culmineu-ho amb parmesà ratllat. I poseu-ho al microones tres minuts: sí, el microones és ideal perquè hi entri l’escalfor i es compacti. Després, al forn fins que quedi gratinat. I a taula.

MONOCROM

La festa del suc

Al Monocrom preparen un dels millors plats de macarrons de rostit que se us hagin creuat a la vida. Quan els demanes, no t'imagines la que et caurà al cim: un platàs de rostit picat, agermanat amb la pasta per un sofregit d'hores on sucar pa. Es nota la mà d'un cuiner, en Joan Vallès, que va ser segon de cuina amb en Fermí Puig. Un consell: compartiu-los de segon i tasteu les delicadeses de la carta. El menjar és tan bo i tan precís que cal recordar que és un dels millors bars de vins de Barcelona.

→ Plaça de Cardona, 4. FGC: Gràcia.
monocrom.wine. 30 €

CASA TRAMPA

Patrimoni de la canalla

Anar a Casa Trampa és un viatge a la infantesa, una indulgència de racions enormes que ens hauríem de permetre, almenys, un cop a l'any (no pas pel preu, molt raonable, sinó pel que costa deixar les presses sota la Ronda de Dalt). Els seus macarrons ocupen un lloc privilegiat en l'imaginari infantil: són aquells servits en safata de ferro i amb salsa bolonyesa densa, on per sota el gratinat treu el cap un bocí de pasta que ha quedat socarradet, i que el nen defensa, davant la intrusiva forquilla adulta, com si li anés la vida.

→ Plaça de Vallvidrera, 3. Peu del Funicular.
casatrapa.com. 30 €

TERRA D'ESCUDELLA

Dilluns, macarrons

Així com els dijous són per a la paella, els dilluns al Terra d'Escudella són per als macarrons. Deu ser perquè trobar-te un plat així quan t'enfrontes a la setmana va millor per l'ànsia que el vàlïum. En Roger Sánchez Amat explica que "volia clavar la recepta del Portal d'Organyà, però mai me la van donar". Ara bé, us posa a taula uns macarrons on la carn picada –porc, cap de llom i botifarra– és tan generosa que fa mandonguilles. Es nota el sofregit fet a foc lent, i l'alegria d'una picada amb romaní i farigola.

→ Premià, 20. M: Plaça de Sants. tdk.cat
12,5 € (Menú de migdia)

DELIRI

La màquina del temps

"És un plat fetitxe de la meua infantesa que he girat com un mitjó", explica en David Morera, cuiner jove, sense complexos i propietari del novíssim Deliri. I el nom li escau: són tres macarrons enormes, sobre un fons de salsa de tomàquet reduïda al forn 10 hores a baixa temperatura. Van farcits d'un rostit de pollastre i botifarra amb una beixamel on el greix de la carn és la mantega. Més que proustià, H.G. Wells d'una coça t'envia enrere en el temps a dinar amb la teva àvia.

→ Còrsega, 242. M: Diagonal. 93 611 39 27. 35-40 €

(Di)versions a la italiana...

'MACCHERONI'

Els *maccheroni* eren un plat de pasta que es va popularitzar a finals del segle XVIII a Nàpols, fins aleshores, el plat emblemàtic allà era el bròquil! Us ho podeu creure? Avui és un terme genèric per indicar qualsevol mena de pasta curta italiana foradada. Els trobem a la carta del Sagués, veterà italià d'alta gamma, amb crema de bolets, gambes i espàrrecs de marge: *il nostro maccheroni*, en diuen, orgullosos.

→ Sagués, 25 (Sant Gervasi - Galvany).
93 202 35 79. restaurantesagues.es

'RIGATONI'

Els *rigatoni* són una pasta en forma de tub, més grans que els nostres macarrons i amb estries a la superfície (ideals per a la salsa, perquè s'agafa millor a la superfície). Són un clàssic de la carta d'Il Giardinetto els *rigatoni alla aumm aumm* (*aumm aumm* vol dir, en dialecte napolità, 'calla, calla'). Porten mozzarella fresca, albergínia, alfàbrega i una salsa de tomàquet lleugerament picant.

→ Granada del Penedès, 28 (Sant Gervasi - Galvany). 218 75 36. ilgiardinetto.blog

'CAVATELLI'

Els *cavatelli* són uns macarronets acabats en punxa, amb forma de cuc, que tenen la particularitat que s'elaboren sense ou: és a dir, només porten sèmola de gra dur i farina. És tradicional preparar-los amb carxofa, i a Le Cucine Mandarosso, quan n'és temporada –és a dir, ara–, en fan una versió amb carxofa fregida i beixamel de suavitíssim formatge *taleggio*.

→ Verdaguer i Callís, 4 (Born). 93 269 07 80.
lecucinemandarosso.com

HADDOCK

Com els de casa

En Franc Monrabà –antic segon de Can Fabes– des del Haddock defensa la minva de l'ego: “Quan entro a la cuina, m'intento treure la jaqueta de xef i posar-mela bata de iaia”. Els macarrons de la tia Enriqueta –ració enorme de guisat de costella de porc i salsitxa a foc lent, pasta i gratinat– són una delícia que s'endinsa en el record i la meravella quotidiana. Un noi en demana tres cops per setmana. “Des que es va morir ma mare, menjar això aquí és com estar una estoneta amb ella”, explica. Al cel per 9 euros.

→ València, 181. M: Hospital Clínic.
93 631 37 16. 25-30 €

CHARLOT CAFÈ

No és cap xarlotada

Al Cata 1.81 –on ara hi ha el Haddock– fa anys hi feien una recepta de macarrons amb sobrassada i xocolata que eren per llepar-se els dits. I, curiosament, només heu de travessar el carrer per retrobar-la al Cafè Charlot. Aquest bar-restaurant és una referència pels veïns de la zona: elegant i casolà, tot fet amb cura. Els macarrons no en són una excepció: porten un xic de xocolata blanca que es fon amb el formatge i la sobrassada, i els aporta un toc d'umami la mar d'interessant.

→ Aribau, 67. M: Hospital Clínic. 93 451 15
65. charlotcafe.com. 20 €

'Rigatoni'

Una perfecció destructiva

El contratenor Xavier Sabata munta al Liceu un 'Pierrot lunaire' contemporani

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Scott Chasserot**

ENGANXEM EL CONTRATENOR Xavier Sabata just després d'una prova de maquillatge per al *Pierrot lunaire* d'Arnold Schönberg, que estrena aquest mes al Liceu. No en té prou amb el repertori barroc: el seu últim disc és de lied –*Schubert: Winterreise* (2019)– i ara s'enfronta a una partitura de música atonal, un clàssic de les avantguardes del segle XX que ha fet seu per parlar “de la lluita constant pel perfeccionisme”. L'home a qui li agrada encarnar els dolents de l'òpera ens ho explica a la Sala Miralls, just abans que Okuda San Miguel hi munti la seva instal·lació artística.

Qui és el *Pierrot lunaire*?

El *Pierrot* és un personatge que ve de la Commedia dell'Arte. Va anar evolucionant i el teatre francès va acabar creant la figura d'aquest criat una mica decadent, amb aquesta tendència a la contemplació, que no té capacitat de connectar amb ningú i que comença a idealitzar les relacions humanes. Per a mi això es va estilitzant cap a la lluna, que és un objecte inabastable, però que et permet abocar-hi tot el teu desig.

Hi has inclòs el mite de Narcís.

Per explicar la voluntat d'assolir una perfecció que acaba sent destructiva. Cada cop que intenta tocar-se ell mateix, Narcís no pot atènyer res perquè la imatge desapareix. Ovidi té una frase preciosa que diu: “Em desitjo a mi mateix i la necessitat neix de la pròpia abundància”.

L'espai escènic és dels Cube.bz, que han treballat amb Rosalía, Baró d'Evel, Maria Arnal i Marcel Bagés...

És una proposta estètica molt pensada com a obra d'art, podria estar en un museu, i molt ben il·luminada, perquè els Cube són il·luminadors i ajudaran a crear aquesta escultura que seré jo, amb els músics integrats. Joestic al centre i el meu aspecte és molt posthumà, em trauré totes aquelles coses que et poden caracteritzar com a home o com a dona, té alguna cosa de ciència-ficció.

A diferència d'altres cantants, tu vas començar fent teatre.

Quan em pregunten com soc com a cantant sempre dic que soc actor. Quan em miro una partitura intento descobrir la psicologia del personatge i això m'ajuda a cantar. El cant pel cant és molt interessant, però m'interessa molt més què en fas, de tot això, amb què està connectat, quina relació té amb la humanitat.

Associem Xavier Sabata a imatges molt potents. Tacat de sang en muntatges de Calixto Bieito, per exemple.

'Pierrot lunaire'

Ha plogut molt des que Schönberg el va estrenar al Berlín del 1912. Sabata l'imagina com a posthumà.

→ Gran Teatre del Liceu. Foyer. Del 16 al 18 de novembre.

És divertit de fer. M'ho he passat molt bé treballant amb el Calixto perquè és com una festa que comença i no saps com acaba, i és molt plaent físicament. M'hi sento còmode. Però és el material del director i joestic al servei d'un espectacle, això et purga.

Què és el més extrem que has fet a escena?

Fer tota una òpera cobert de fang de dalt a baix durant una hora i quaranta minuts. El Kaspar Hauser, aquell nen salvatge que van trobar en un bosc i no sabia parlar... Cada cop que m'acostava a algú l'acabava emmerdant. Jo sortia d'una banyera de fang i anava amb un neoprè, un vestit de pell a sobre... Pesava 40 quilos més. És un *challenge*, està bé.

I alguna cosa amb Nutella, oi?

Sí, en la primera òpera que vaig fer amb el Calixto, el meu personatge posava les mans dins de dos pots de Nutella gegants i llavors hi anava tot el cor a fer veure que l'hi llepava i se la menjava. Això era un momentàs d'aquells que dius “Déu meu”, però té allò de quantets petit i jugues amb el fang dels bassals.

Hi ha contratenors com tu, Philippe Jaroussky i Jakub Józef Orliński, que sou estrelles. Els contratenors esteu de moda? Jo no diria que estem de moda. Fa cent anys que Alfred Deller

va començar a cantar en falset i hi ha hagut generacions anteriors a les nostres que han obert camí. El que hem fet ha sigut entrar molt fort en el món operístic. Som de les primeres generacions que es poden sentir en un teatre, perquè tenim la tècnica i el volum, i hem passat pel conservatori.

Encara és una cosa trencadora?

Els contratenors continuem sent una mica incòmodes, hi ha gent que no entén com pot ser que facis un personatge tan masculí amb aquesta veu tan aguda. El Romanticisme ha fet molt mal al segle XX; el Barroc té un punt de joc, no té res a veure amb la masculinitat romàntica o clàssica. M'agrada reivindicar aquesta plasticitat, i lliga una mica amb el *Pierrot lunaire*.

Aquest interès en el contratenor té també una lectura política o social? És un pont que trenca els estereotips masculí i femení?

El té, n'estic del tot convençut. Jo mateix m'he vist atacat perquè no és normatiu. El Barroc trenca amb això. Hi ha òperes com *Marc Antoni i Cleopatra*, de Hasse, en què Cleopatra era interpretada per un castrat masculí i Marc Antoni per una dona. Ara tenim l'home que canta en falset per fer els personatges còmics, però mai pot ser un pare de família o el president d'un país o un militar. Jaestic una mica fart de fer sempre el friqui de torn, no per ser contratenors hem de fer els *outsiders*, hem de poder fer el president del govern, el rei o el motorista de torn. ■

“Estic una mica fart de fer el friqui, hem de poder fer el president del govern”

Banksy: l'art de trencar el clixé

Per **Rita Roig**

Els amants de l'art hi tenen una relació d'amor-odi similar a la que vas tenir amb aquella exparella de la universitat que ara recordes amb nostàlgia. Anònim i famós a parts iguals, Banksy és un personatge que desperta sentiments contradictoris. Ara, les seves obres es podran veure a Barcelona en una exposició titulada *Banksy. The art of protest* al Museu del Disseny, que reuneix més de 100 obres originals de l'artista provinents de galeries d'art i col·leccions privades d'arreu del món.

"Banksy no apareix del no-res", ens adverteix Alexander Nachkebiya. El comissari de la mostra explica que l'objectiu de

l'exposició és traçar una connexió entre les obres de l'artista i la tradició iconogràfica que el precedeix. Nachkebiya critica la simplificació que ha patit el personatge de Banksy: sovint se'l descriu com un criminal que s'amaga darrere els matolls per fer una protesta en forma de mural.

Però Banksy és molt més que això, il·hem de començar a concebre "com un artista que interioritza tota una herència cultural" en les seves crítiques socials, explica Nachkebiya. Les seves peces piquen l'ullet a altres grans obres de la història de l'art, com *El pensador* de Rodin, que es converteix en un borboll de carrer als ulls de Banksy.

'Napalm'

Ronald McDonald i Mickey Mouse donen la mà a Phan Thi Kim Phúc, coneguda com "la nena del napalm" per la fotografia de la guerra del Vietnam que va fer guanyar el Pulitzer al fotoperiodista Nick Ut. El comissari de la mostra considera que aquesta obra "encarna els mecanismes artístics de Banksy: agafar una imatge poderosa per transformar-la en quelcom grotesc". L'exageració, la ironia i l'ús dels clixés americans denuncien que la violència no es troba només en la guerra, sinó també en la cara més amable de la societat de consum.

‘CND Soldiers’

A *CND Soldiers*, el missatge no només té a veure amb què ens mostra l'obra, sinó també amb el lloc on Banksy va decidir exposar-la. Els dos soldats que pinten un símbol de la pau de color vermell sang van aparèixer davant el Parlament britànic, poc després de la participació del Regne Unit en la guerra de l'Iraq l'any 2003. De la peça, Nachkebiya en destaca aquesta capacitat de “trobar un tema que afecta una gran part de la societat i transformar-lo en art”.

→ ‘Banksy. The art of protest’. Museu del Disseny. M: Glòries. Del 4 de novembre de 2021 al 13 de març del 2022. 8-15 €.

L'artista juga a subvertir aquelles imatges que tots hem interioritzat per convertir-les en sàtira política i social. Així, “Banksy ens mostra com les nostres creences es converteixen en clixés a mesura que passa el temps”, diu el comissari. Tradicions religioses, personatges polítics, imatges de la cultura popular... qualsevol idea actual, per innovadora que sigui, pot acabar protagonitzant una obra de Banksy en el futur.

Artefímer

“L'esperança de vida de les obres de Banksy al carrer és molt curta”, alerta Nachkebiya. Després de deixar empremta en un mur,

“No podem entendre Banksy sense veure quines són les preocupacions de la humanitat”

la seva obra és ràpidament modificada per altres artistes o esborrada per les autoritats municipals. Per això també fa peces pensades expressament per ser venudes. Ara bé, la famosa sèrie de *Nena amb globus*, destruïda amb un mecanisme automàtic just després d'haver-se venut per un milió de lliures a Sotheby's, posa de manifest que l'art de Banksy no és només efímer al carrer, sinó que també pot ser-ho als museus i les galeries.

“Banksy juga amb el valor de l'obra d'art”, diu Nachkebiya, “que no rau en la tècnica, sinó en el significat”. Destruir una obra en públic, per l'artista, és evidenciar que aquells qui

decideixen què és art i què no ho és també es poden equivocar. És una manera de criticar l'*statu quo* artístic i beneficiar-se'n econòmicament al mateix temps. De fet, la mostra que s'inaugura a Barcelona el 4 de novembre, com totes les que s'han dedicat a Banksy anteriorment, no està autoritzada per ell, qui busca l'anonimat i la independència del sistema. Alguns ho qualificarien d'hipòcrita, però “un artista ha de ser controvertit, si vol ser interessant”, rebla el comissari.

Líder d'opinió

El misteri i la controvèrsia han convertit Banksy en un líder d'opinió indiscutible: “Vaig començar a seguir el seu compte d'Instagram quan tenia 100.000 seguidors, i ara en té 11 milions”, il·lustra Nachkebiya. Des de l'anonimat, ens impacta amb missatges clars, concisos i explícits que interpel·len tothom. “No podem entendre Banksy sense veure quines són les preocupacions de la humanitat”, sentència Nachkebiya. Té clar que estem davant d'un dels més grans artistes dels nostres temps.

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

Més arts escèniques a
timeout.cat/teatre

Mira'm (si vols)

Núria Guiu i Jordi Prat i Coll analitzen el grau d'exposició dels humans del segle XXI al Mercat de les Flors i a la Sala Atrium. Per Andreu Gomila

QUANT DE TEMPS invertim, cada dia, a mirar què fan els altres, els nostres amics, la gent que admirem? De quina manera ens preocupa agradar-los nosaltres, també? Preguntes que estan a l'ordre del dia del pensament contemporani i que les arts escèniques no defugen. I que, aquí, a Barcelona, dos artistes d'àmbits ben diferents com Núria Guiu, des de la dansa, i Jordi Prat i Coll, des del teatre, es plantegen en la seva obra recent, la qual és revisitada aquest novembre de manera antològica.

Guiu recupera al Mercat de les Flors *Likes* i *Spiritual boyfriends*, mentre que Prat i Coll reposa a la Sala Atrium *M'hauríeu de pagar* i *De quan somiava*. Tots dos, creadors des dels marges, es troben en un moment molt dolç de la seva carrera.

Amb el text

Prat i Coll assegura que *M'hauríeu de pagar* neix d'una pulsio eròtica i de l'intent de respondre una pregunta que també ens van fer Koltès, Fassbinder, Copi i Francis Bacon: "Fins a on fem coses per agradar?", diu. Una pulsio entre Eros i Tànatos que en el seu cas s'ha traduït en tres monòlegs lligats entre ells en què veiem una guia de museus maldestra que parla de la bellesa, un noi molt atractiu que ven el seu cos i un pianista madur que ja no pot tocar Brahms.

"Més que voler agradar, els personatges volen encaixar", afirma el dramaturg. I és aquest encaix, amb l'afegit de la necessitat de pertànyer a algun lloc, ser d'algun lloc, provenir-ne, el que mou els fils d'una història molt potent i molt ben escrita, en la qual l'art de la paraula arriba a

Núria Guiu i Jordi Prat i Coll

llocs difícils d'assolir. Prat i Coll també ens parla de la vanitat, de l'individualisme rampant que ens aclapara i, sobretot, de la solitud.

A més de *M'hauríeu de pagar*, la Sala Atrium recupera el concert *Guillermotta* i l'obra *De quan somiava*, que podrem veure al desembre, i que és una mena de pròleg de l'última obra de Prat i Coll, ja que ens explica els somnis d'una actriu que no té feina. "Un càsting és la màxima exposició a què es pot sotmetre una persona i els actors han de passar per això contínuament", apunta.

Amb el cos

Guiu va engegar el projecte *Likes*, que ja acumula a prop d'un centenar de funcions a mitja Europa, des de l'anàlisi. Estudiava antropologia i havia de fer un treball sobre els béns de prestigi social (or, diamants, etc.) i ella va endinsar-se en el món de les xarxes socials. Tanmateix, assegura que "les peces no surten d'allò acadèmic, sinó d'intuïcions força internes". I entre *Likes* i *Spiritual boyfriends* també es va preguntar, com Prat i Coll: "Què has de fer per encaixar? Perquè només tens

EL TOP 3

IVAN MORENO

dues opcions: o encaixes o t'alienes". I el que s'aliena és, en el fons, l'estrany", afegeix.

Per a la ballarina i coreògrafa, tot passa entre l'esquerda del "què dius" i el "què fas". I per això juga amb els estereotips sense tractar el públic d'idiota, ja que no els amaga, sinó que els qüestiona i els fa servir a consciència. Ho fa tot per atraure les mirades dels espectadors. Sap que, a diferència del teatre, el ballarí no es pot amagar darrere un personatge. "Quan veus ballar algú, llegeixes el seu recorregut intern, i això fins i tot fa por", exclama. ■

"Què has de fer per encaixar? Perquè només tens dues opcions: o encaixes o t'alienes"

Les antologies de Guiu i Prat i Coll

M'hauríeu de pagar

Tres monòlegs que ens parlen sobre la soledat, una història de tres veus, de tres personatges, de tres revelacions, que vam poder veure l'estiu passat i que torna a l'Atrium amb Àurea Márquez, Albert Pérez, Francesc Cuéllar i Carles Roig.

→ Sala Atrium. Del 3 al 21 de novembre.

Spiritual boyfriends

Núria Guiu es qüestiona les polítiques de poder i de control, i tracta de l'amor, el desig i l'erotisme com a forma d'experiència espiritual lligada a la construcció de rols de poder a través del cos i la seva imatge.

→ Mercat de les Flors. 4 i 5 de novembre.

Likes

La peça més popular de Guiu parteix de l'anàlisi de dos dels fenòmens més populars de YouTube (el cover dance i els tutorials i vídeos sobre les diferents tècniques de ioga) per parlar del valor social d'un like en les nostres societats digitals.

→ Mercat de les Flors. 12 i 13 de novembre.

Guillermotta

Concert íntim de cançons de la Guillermina Motta interpretades per un alter ego molt particular, anomenat Guillermotta, encarnat per Jordi Vidal, acompanyat de Jordi Cornudella al piano. Sensibilitat, ironia, compromís, *mamarratisme*, poesia...

→ Sala Atrium. Del 7 al 20 de novembre.

Cyberexorcisme

A partir de TikTok, Guiu estudia el poder fantasmagòric de les imatges i les noves tecnologies. I, per primera vegada, no balla ella sola, sinó que compta amb cinc ballarines en escena, en la peça més ambiciosa que ha estrenat aquí.

→ Mercat de les Flors. Del 6 al 8 de maig de 2022.

De quan somiava

Màrcia Cisteró, Berta Giraut, Mireia Piferrer i Fiona Rycroft recuperen un text que té ja una dècada de vida que explica, en el context del festival d'Eurovisió, la història d'una actriu soltera aturada a qui no truquen ni per feina.

→ Sala Atrium. De l'1 al 26 de desembre.

Teatre i dansa

A man of good hope

Per fi torna el teatre britànic a la cartellera de Barcelona i aquesta peça, produïda pel Young Vic de Londres, és una bona mostra de cap a on va en l'actualitat. *A man of good hope* ens acostava una realitat a què fa molts anys que Europa es gira d'esquena: l'Àfrica, els immigrants i els refugiats. Un espectacle de teatre musical basat en fets reals: el periple de l'Asad, un nen orfe de vuit anys, per arribar a un lloc segur.

→ TNC. M: Glòries. Del 18 al 21 de novembre. 29 €.

Billy Elliot

Aquest musical creat a partir de la pel·lícula de Stephen Daldry és un dels grans èxits del West End dels últims temps, que arriba a Barcelona a partir de la producció madrilenya (tres anys en cartell). El musical narra la història del jove Billy, criat per un pare vidu en una ciutat minera, que lluitarà per aconseguir el seu somni: ser ballarí.

→ Teatre Victòria. M: Paral·lel. Sense data de comiat. 32-83 €.

La casa de los espíritus

Carme Portaceli dirigeix l'adaptació del best-seller d'Isabel Allende en la qual explica les vicissituds de quatre generacions de la família Trueba, protagonistes d'una

'La casa de los espíritus'

JESUS UGALDE

trama que segueix de manera paral·lela els moviments socials i polítics que van acompanyar la història del Xile postcolonial.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Del 10 al 21 de novembre. 30 €.

Les irresponsables

Amb Nora Navas en lloc de Clara Segura, La Villarroel intenta repetir el súper èxit de *Les noies de Mossbank Road* amb una peça on repeteixen Marta Marco i Cristina Genebat, i la direcció de Sílvia Munt. Aquí tenim un text de Javier Daulte en què es demana: Què passaria si, un dia, de cop, comencéssim a dur a terme tot el que ens passa pel cap?

→ La Villarroel. M: Urgell. A partir del 27 de novembre. 22 €.

Jordi Oriol rellegeix 'Macbeth'

SILVIA POCH

La mala dicció

Jordi Oriol tanca la *Trilogia del Lament* amb *La mala dicció*, una "perversió" del *Macbeth* de Shakespeare, i hi fa una profunda reflexió sobre el llenguatge, acompanyat de Carles Pedragosa i Paula Malia, i direcció de Xavier Albertí.

Si a *La caiguda d'Amlet* Oriol feia un "filtratge" de *Hamlet* a través d'un sol personatge i a *L'empestat* sumava Pedragosa i es posava en la pell de Caliban, "el que ha après a parlar i a maleir", a *La mala dicció* rebateja

Macbeth com a Marc, Lady *Macbeth* com a Beth i deixa un tercer personatge, Seïtò, que representa tots els criats i personatges secundaris de l'original, per reescriure l'obra i fer que els vils nobles escocesos no assassinin persones, sinó paraules.

La *Trilogia del Lament* és un dels exercicis teatrals de més impacte que s'han vist a Barcelona en l'última dècada, sens dubte. I *La mala dicció*, estrenada al Grec 2021, n'és un gran colofó. ■ A.G.

→ Teatre Lliure: Gràcia. M: Fontana. Fins al 14 de novembre. 9-29 €.

L'habitació tancada

Tres històries es desencadenen en un sol espai: una habitació tancada per dins i sense finestres on es comet un crim abominable. Com n'ha pogut fugir l'assassí? Un dramaturg troba la solució a l'enigma, l'única possible, però, l'ha oblidada completament. Una peça de Loredana Volpe amb Marc Pujol, Patricia Mendoza, Xavier Pàmies, Anna Casas, Chap Rodríguez Rosell i Ignasi Guasch.

→ Versus Glòries. M: Glòries. Del 10 de novembre al 5 de desembre. 12-20 €.

Malditas plumas

Amb textos de Heinrich Böll, Francisco Casavella i Cristina Morales i música en directe de Roger Julià i Pere Jou, Sol

Picó ens ofereix un espectacle total en què ficció i realitat es barregen en el cabaret imaginat per una de les grans de la dansa contemporània al nostre país. Sol Picó ens transporta al Paral·lel dels anys 20 i dona vida a una de les vedetes de l'època.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del 11 al 28 de novembre. 10-20 €.

Per fi sol!

Un cop extingit El Tricicle, Carles Sans engega la seva carrera en solitari amb un espectacle que és un making of de la vida de Tricicle. Una obra basada en fets reals que farà riure aquells que vulguin saber més d'una companyia, que, segons s'ha dit, forma part de la memòria emocional del nostre país.

→ Teatre Borràs. M: Urquinaona. A partir del 17 de novembre. 22-27 €.

Pecats imperdonables

Una comèdia-thriller, carregada de suspens, en què els personatges mostraran, a través dels seus pecats, la misèria de l'ésser humà. L'obra presenta la història d'una empresa familiar de la zona de Delta de l'Ebre que, per mor dels errors comesos per la segona generació, van cap a la fallida en picat. El repartiment és estel·lar: Francesc Ferrer, Susanna Garrachana, Miquel Sitjar, Agnès Busquets, Peter Vives, Jordi Borràs i Eva Barceló.

→ Aquitània Teatre. Del 12 de novembre al 12 de desembre. M: Hospital Clínic. 16-18 €.

Tómbola

Una núvia arriba corrent a una estació d'autobusos fugint del seu casament. Així comença aquest monòleg musical que reflexiona sobre la toxicitat, l'abús de poder i les expectatives socials col·lectives, fins arribar a la causa de la fuga de la seva protagonista. Escrita i dirigida per Maria Ramírez i interpretada per Laura Dorca.

■ A.G.

→ Tantarantana. M: Paral·lel. Del 25 de novembre al 12 de desembre. Des de 14 €.

Més escenes a timeout.cat/teatre

L'oncle Vània

DE QUÈ VA...

Una dona jove trastoca la vida d'una família i el seu entorn.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Julio Manrique fa una interpretació magistral en el paper d'oncle Vània.

→ Teatre Lliure:

Montjuïc. M: Espanya.

Del 18 de novembre al

19 de desembre.

QUAN SONA 'THE *torture never stops* de Frank Zappa, amb Kaspar Bindeman gratant la guitarra des d'un podi i Julio Manrique ballant mentre la pantalla que corona l'escena ens mostra una terra erma, ja sabem que de *L'oncle Vània* que dirigeix el lituà Oskaras Koršunovas només podem esperar que exploti. Hem vist un Manrique ferit per la mandra i amb l'oremus a Mart quan topa amb Elena, la jove esposa del seu cunyat. La seva cara es cada cop més agra, perquè ha deixat de treballar, perquè sap que ella no serà seva. Ell és dels que perden. I l'actor ho diu tot amb la mirada, amb el cos. Magnífic.

Aquest Txékhov ens permet veure per primer cop a Barcelona un muntatge de Koršunovas, que fa una dècada que sovinteja Temporada Alta i compta amb intèrprets locals de luxe, que surten de la zona de confort per explorar les vies naturalistes extremes del teatre de l'Europa oriental. Brillen Júlia Truyol i Ivan Benet, que fan una feina que recordaran sempre. Ells, i els espectadors. Així sí que val la pena fer clàssics. ■ Andreu Gomila

OBRA DEL MES

SILVIA POCH / TEMPORADA ALTA

17 visions situades de l'art contemporani

APUNTS PER A UN INCENDI DELS ULLS

EXPOSICIÓ 22.10.21—27.02.22

#PanoramaMACBA
macba.cat

Cine

Eternals

L'univers cinemàtic de Marvel recupera uns personatges creats per Jack Kirby i publicats per primera vegada el 1976. Els protagonistes formen part d'una raça alienígena immortal que viu oculta i que treu el cap per protegir la humanitat de la destrucció. Angelina Jolie i Kit Harington (el Jon Snow de *Joc de Trons*) encapçalen el cast.

→ Dir. Chloé Zhao (EUA, Gran Bretanya, 2021). 157 min. Estrena el 5 de novembre.

La ruleta de la fortuna y la fantasía

Amb l'aval del Gran Premi del Jurat aconseguit al festival de Berlín, aquesta deliciosa producció japonesa proposa un triptic de relats sobre personatges femenins marcats per la coincidència, l'atzar, la memòria i el destí. Relacions amoroses, trobades fortuïtes, converses transcendents... Pur naturalisme i un grapat de moments amb què el públic podrà sentir-se identificat.

→ Dir. Ryūsuke Hamaguchi (Japó, 2021). 121 min. Estrena el 5 de novembre.

El ventre del mar

Sis premis a Màlaga, entre ells la Biznaga de Oro, són un aval del nou llarg d'Agustí Villaronga (*Pa negre*), que adapta un capítol de la novel·la d'Alessandro Baricco *Oceà*. Amb una aposta formal radical, majoritàriament en blanc i negre, el film parla de l'horror, la por i la supervivència a partir del naufragi d'una fragata francesa a les costes del Senegal l'any 1816.

→ Dir. Agustí Villaronga (Espanya, 2021). 75 min. Estrena el 12 de novembre.

El rey de todo el mundo

Carlos Saura torna al musical, ara fixant-se en els corridos i les ranxeres mexicanes. El director aragonès es busca un alter ego de ficció: un dramaturg prepara una obra de teatre amb elements autobiogràfics. El procés creatiu, el càsting i les tensions entre els ballarins aspirants es barregen amb lluminosos i coloristes números musicals.

→ Dir. Carlos Saura (Espanya, Mèxic, 2021). 95 min. Estrena el 12 de novembre.

El poder del perro

Jane Campion (*El piano*) va guanyar el Lleó de Plata a la Millor Direcció per aquesta desconstrucció del western més convencional, tan sòrdida i atrevida com atmosfèrica i poètica. Protagonitzada per un Benedict Cumberbatch en estat de gràcia, la pel·lícula passarà pels cinemes abans d'arribar a Netflix a principis de desembre.

→ Dir. Jane Campion (Austràlia, 2021). 128 min. Estrena el 19 de novembre.

Next door

L'opera prima com a director de Daniel Brühl és una autoficció juganera en què l'actor interpreta una versió distorsionada de si mateix i es mofa de la fama. El Brühl autor col·loca el Brühl personatge de ficció en una incòmoda trobada amb un veí. Parlaran de classes socials, de les ferides entre alemanys orientals i occidentals, i de gentrificació.

→ Dir. Daniel Brühl (Alemanya, 2021). 103 min. Estrena el 19 de novembre.

La hija

Creador d'atmosferes malsanes a *La flaqueza del bolchevique*, *Caníbal* i *El autor*, Manuel Martín Cuenca és fidel al seu estil des del mateix plantejament de la nova proposta: un matrimoni sense fills acorda acollir una adolescent embarassada i fer-se càrrec del nadó. Protagonitzada pels infal·libles Javier Gutiérrez i Patricia López Arnáiz. ■ À.M.

→ Dir. Manuel Martín Cuenca (Espanya, 2021). 122 min. Estrena el 26 de novembre.

'La hija'

PARLEM AMB

Clara Roquet

VA PRESENTAR A Canes *Libertad*, el seu primer llarg, que estrena ara. Abans havia signat guions amb Jaime Rosales (*Petra*) i Carlos Marques-Marcet (*10.000 km i Els dies que vindran*), pels quals va guanyar dos Gaudí. I en té un tercer pel curt *El adiós* (2015), gènesi d'aquesta *Libertad*, on parla del despertar vital de dues adolescents: una de casa bona i l'altra filla d'una cuidadora immigrant.

Ets guionista i directora. Què pesa més, en tu?

Aquí t'etiqueten de seguida i ja em trobo que m'ofereixen guions pensant que he deixat d'escriure'n. I sí, sí que ho faig, i vull seguir fent-ho. Vull combinar-ho, i dirigir només històries meves que em motivin molt.

Als teus guions i pel·lícules hi ha temes recurrents.

Sí, com el de les àvies, que apareix a *Libertad* però també a *El adiós*, vull retratar un canvi generacional i de pèrdua de la memòria col·lectiva, sobretot femenina. La figura de les cuidadores immigrants genera una situació interessant: estan presents dins la família, hi ha implicació emocional i també poca consciència, perquè cuidar algú pot implicar abandonar la teva família. Això passa a *Libertad*. Les diferències de classe són més grans que mai. I el despertar de la protagonista inclou prendre consciència d'un privilegi.

Creus que és l'any de les dones al cinema?

Titane a Canes, *L'Événement* a Venècia, *Blue moon* a Sant Sebastià, *Nomadland* als Oscar... Espero que no sigui conjuntural. Sí que és curiosa l'explosió d'enguany en forma de premis mediàtics. Hi ha una tendència a l'alça en la indústria, però encara falten grans pressupostos. Seguim relegades al cine d'autor. No hem de baixar la guàrdia, però això ja no hi ha qui ho pari. ■ Àlex Montoya
→ Dir. Clara Roquet (Espanya, 2021). 90 min. Estrena el 19 de novembre.

MONSTRES

JOAN FONTCUBERTA

05.10.21
—23.01.22

Museu Can Framis, Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Última noche en el Soho

DE QUÈ VA...

Un viatge a un Swinging London que es torna sinistre.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la dimensió etèria que hi dona Anya Taylor-Joy.

→ Dir. Edgar Wright (Regne Unit, 2021). 118 min. Estrena el 19 de novembre.

EL THRILLER PSICOLÒGIC d'Edgar Wright xucla l'estudiant de moda Eloise (Thomasin McKenzie) cap a un Londres que va a mil revolucions per minut. Tot plegat la supera, però la cosa encara s'embolica més quan és arrossegada en un viatge en el temps que la posa dins les sabates de l'aspirant a cantant de cabaret Sandy (Anya Taylor-Joy).

És el *Swinging London* de l'any 1965 i un agent (Matt Smith) li aconsegueix una actuació. Efectivament, les coses es tornen lletges en un món ple d'homages rapaços i la pel·lícula converteix un West End ultraglamurós en un reialme sinistre. Les dues dones pateixen la mateixa explotació sexual –en el passat i en el present–, fet que ens mostra com el trauma ressona en el temps, i posa la perspectiva femenina sempre al davant –Krysty Wilson-Cairns (1917) és coguionista del film–. Al final, és Taylor-Joy qui roba les escenes a McKenzie, com acostuma a fer, i impulsa la pel·lícula amb una dimensió etèria i atemporal que és gairebé fantasmal. ■ Phil de Semlyen

Spencer

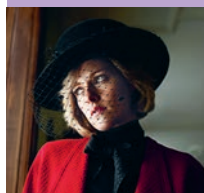
DE QUÈ VA...

Una faula elegant i gòtica de Pablo Larraín basada en Lady Di.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè Kristen Stewart està *on fire*.

→ Dir. Pablo Larraín (Xile, Alemanya, Regne Unit, EUA, 2021). 111 min. Estrena el 19 de novembre.

NO ÉS FÀCIL fer una pel·lícula d'autor sobre una icona tan profundament arrelada en l'imaginari popular com la princesa Diana, però Pablo Larraín té qualitat de sobres per enfrontar-se al repte. Utilitza alguns fets coneguts –i altres d'imaginats– per confegir una visió singular, barroca i matisadament psicològica de la vida en una gàbia daurada de Lady Di, amb una virtuosa interpretació de Kristen Stewart.

Com va fer en el retrat d'una primera dama igualment icònica, *Jackie* (2016), Larraín no escatima recursos per envoltar la família reial en un esplendor que frega el gòtic. És una pel·lícula extraordinària a l'hora de conjurar un ambient enrarit per la neurosi, i a més ho fa detallant els factors que van contribuir al fràgil estat mental de Diana (com ara la freda monitorització de cada petit moviment seu). I és que a Larraín no li interessa el biopic, sinó mostrar com el desig de ser una princesa rica i bonica es converteix en un malson, cosa que *Spencer* aconsegueix amb un to claustrofòbic i decadent. ■ Sophie Monks Kaufman

EL MILLOR DE L'ALTERNATIVA

28 FESTIVAL DE CINEMA INDEPENDENT DE BCN

7 Edna

Eryk Rocha, autor de

Cinema novo (Millor documental a Canes el 2016), clausura L'Alternativa amb un film sobre l'autopista transbrasilera i el retrat d'Edna, supervivent d'una terra arrasada.

6 Nous

La directora Alice Diop puja

a un tren que travessa París de nord a sud i ens mostra la Ciutat de la Llum que no surt a les postals. Les cares i les històries dels qui hi viuen com a testimoni del nostre temps.

5 Del otro lado

El colombià

Iván Guarnizo investiga el segrest de la seva mare durant dos anys a la selva. A partir del seu diari, descobreix la relació maternofilial que va establir amb el seu captor.

4 Canto Cósmico

Marc

Sempere-Moya i Leire Apellaniz ens acosten al Niño de Elche, *cantaor* que ha sacsejat la idea que teníem del flamenc i reivindica la llibertat com a veritable essència del gènere.

3 City Hall

L'oscaritzat Frederick

Wiseman fa més de quaranta anys que retrata les institucions i la societat estatunidenca. En aquest film s'endinsa en l'Ajuntament de Boston.

2 Sis dies corrents

Neus Ballús

preestrena a L'Alternativa la seva novapel·lícula, en què un trio d'electricistes interpretat per no actors ens confronten amb el repte quotidià de la convivència en una societat diversa.

1

Magaluf ghost town

Mesclant documental i ficció i amb un to proper al thriller, Miguel Ángel Blanca (Manos de Topo) fa un retrat coral d'una comunitat que ha de conviure amb la constant invasió del turisme *low cost*.

→ CCCB i altres espais. Del 15 de novembre al 5 de desembre. alternativa.cccb.org

Exposición hasta el 16.01.2022

KBr Flama'21

Laura Gálvez-Rhein, Blanca Munt,
Gael del Río, Gunnlöð Jóna Rúnarsdóttir

Jóvenes talentos de las
escuelas de fotografía

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

ELISAVA
Escola Universitaria de Barcelona
Disseny i Enginyeria

GRISART

**Idep
Barcelona**
Escola Superior
d'Imatge i Disseny
Centre associat a la
Universitat Abel Gubau CBU

IEFC Institut d'Estudis
Fotogràfics
de Catalunya

Gael del Río, serie *Evocare*, 2017 © Gael del Río

Torre MAPFRE
Av. del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Evita la espera, compra tu entrada online

kbr.fundacionmapfre.org

Música

Mala Rodríguez

Després de no haver-se pogut celebrar l'any passat, torna el Cruïlla de Tardor a diverses sales de la ciutat. I una de les grans cites del cicle és amb la Mala Rodríguez, que va publicar en plena pandèmia l'aclamat *Mala* (2020), disc que finalment pot presentar en una sala, tal com es mereix la reina del rap estatal. Amb vint anys de carrera a l'esquena, és una pionera que va contribuir a posar les bases per a l'eclosió de les noves músiques urbanes.

→ Razzmatazz. M: Marina. Dijous 4 de novembre, 21 h. 24,20 €.

Marialluïsa

El quartet igualadí és el grup més jove que s'afegeix al corrent de pop metafísic encapçalat per Ferran Palau i El Petit de Cal'Eril. Van debutar el 2019 amb un EP i ara presenten el segon àlbum *La vida és curta però ampla* (2021). Cada vegada més personals, les seves cançons ja s'enliren més enllà de l'ombra d'influència del de Guissona. Pop lluminós que ens convida a ballar a càmera lenta.

→ La [2] de l'Apolo. M: Paral·lel. Dijous 11 de novembre, 21 h. 12 €.

DNIT: Sky H1 & Mika Oki

Segona sessió del cicle de música electrònica DNIT al Caixaforum després d'un any d'aturada. En aquesta ocasió els sintetitzadors expansius i les melodies trance de la productora belga Sky H1 s'uneixen als visuals de la

Mala Rodríguez

videoartista francesa Mika Oki en un espectacle immersiu.

→ Caixaforum. M: Espanya. Divendres 19 de novembre, 22 h. 10 €.

Raimundo Amador

Raimundo Amador, guitarrista dels mítics Pata Negra que va saber fusionar com ningú el blues rock amb el flamenc i ha col·laborat amb artistes de l'alçada de Camarón, Carlos Santana, Björk i B.B. King, és l'estrella d'una nova edició del festival flamencodèlic Rock & Palmas, que també compta amb Los Mambo Jambo, amb els quals es mesclarà a l'escenari.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dissabte 20 de novembre, 20 h. 31,56 €.

Tequila

Grup efímer que va deixar una empremta duradora, Tequila s'ha reunit ja dues vegades en les últimes dècades, però asseguren que ara sí que és l'adeu final. Ariel Rot i Alejo Stivel l'entonaran al Cruïlla de Tardor amb el seu rock'n'roll entusiasta i desacomplexat. No cal ser nostàlgic per gaudir d'aquesta (última?) ronda.

→ Razzmatazz. M: Marina. Dissabte 20 de novembre, 21 h. 36 €.

Amyl & the Sniffers

Cansat de clavar-te una cadira de fusta a l'esquena durant un concert amb restriccions? El que et cal és un directe de punk rock com els dels australians Amyl & the Sniffers, autèntiques descarregues d'adrenalina per acabar exhaustos i contents, i amb la sensació d'haver estat travessats per un vendaval. El seu últim disc, *Comfort to me*, és del 2021.

→ Razzmatazz 2. M: Marina. Diumenge 21 de novembre, 20.30 h. 24 €.

Fetus

El punk ie-ie dels Fetus (premi al Talent Radical Time Out 2019) s'ha entregat aquest 2021 al cançoner de Jaume Arnella, accelerat i distorsionat, això sí. Cançó popular que canta al bon vi i al vent de la carena a ritme de garatge rock adrenalíctic per suar la cansalada.

→ Sala Vol. M: Llacuna. Divendres 26 de novembre, 21.30 h. 10 €.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

Suïcidat-se o cantar

Les Tarta Relena publiquen el seu primer llarg, 'Fiat lux', i el presenten a L'Auditori

DUNA VALLES / CLAUDIA TORRENTS

POTSER LES HEU descobert en la gira de *Clamor* de Maria Arnal i Marcel Bagés, vestides de vestals, aportant les seves veus i movent-se com les bruixes de *Suspíria*. Però Tarta Relena ja fa uns anys que corren pels escenaris amb una proposta singular a cappella. Havia publicat dos EP i ara debuten en llarg amb *Fiat lux* (2021), un treball amb molta més electrònica que les acosta a Holly Herndon.

Música antiga per a fans del reggaeton

Fiat lux vol dir, en llatí, *faci's la llum*, i l'Helena Ros riu quan li diem que sona a nom de cotxe. "Ens agrada jugar", diu. I és que el joc és una de les claus del duo que comparteix amb la Marta Torrella. "Els nostres gustos són supereclèctics i ens sembla natural connectar coses diferents", explica Ros, per a qui la música antiga no està renyida amb el reggaeton.

Connectar a través dels segles

Al disc hi apareixen Safo de Lesbos, la Mare de Déu, Hildegarda de Bingen i les dones paixtu de l'Afganistan. Què les relliga, a totes elles? "Que aquests missatges tornen i tornen i quan els cantes passen pel teu cos, et connecten amb l'ara, l'abans i el després", diu.

Música prohibida

El cas d'*El suïcidi i el cant* és encara més colpidor, la van fer el 2019 a partir del llibre del mateix nom i són versos que canten les dones paixtu quan es reuneixen lluny dels homes, a l'Afganistan. "El suïcidi i el cant són les úniques maneres d'expressar aquestes emocions i ara que han prohibit el cant encara és més punyent", rebla. ■ *Borja Duñó*

→ L'Auditori. Sala 3 Tete Montoliu. M: Marina. Dj. 4 de novembre, 21 h. 15 €.

EL TOP 3

Clàssica

↑ Rigoletto

La popular òpera de Verdi torna al Liceu, on se'n podran veure catorze representacions. La posada en escena la dirigeix Monique Wagemakers, amb escenografia de Michael Levine. Destaca la presència de Saimir Pirgu, Josep Bros, Christopher Maltman i Olga Peretyatko, en els papers principals.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 28 de novembre al 19 de desembre. 15-295 €.

↑ Enric Palomar

El compositor estrena *Tres amors oscuros*, una obra orquestral per a dos cantaires, dos pianos i orquestra, que interpretaran els pianistes Marco Mezquida i Carles Marigó, els cantaires María José Llergo i Pere Martínez, i l'OBC sota la direcció de Josep Caballé.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dv. 19 i ds. 20, 19 h. 25-55 €.

↑ Cosmos Quartet

El Cosmos Quartet, una de les formacions de cambra més destacades del nostre país, formada per Helena Satué i Bernat Prat (violins), Lara Fernández (viola) i Oriol Prat (violoncel), estrena residència artística al Palau, amb un concert que inclou obres d'Anton Webern, Maurice Ravel i Johannes Brahms.

→ Petit Palau. M: Urquinaona. Dt. 2, 20 h. 15 €.

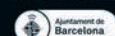
L'AUDITORI 2N MOVIMENT:
AMOR I ODI

TEMPORADA 21/22

TROBA'T
AMB EL
JAZZ

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

SEGUEIX-NOS

YouTube @auditoribcn

AUDITORI.CAT

Art

Lola Ruiz Picasso

Dolores (Lola) Picasso va dedicar la seva vida a conservar l'obra del seu germà. Ella i l'artista van estar sempre molt units, i, durant la seva infantesa i adolescència, Lola va ser la model predilecta de Picasso, fins que aquest va marxar a estudiar a Madrid. L'exposició s'endinsa en la relació entre Lola i Pablo a través de cartes, fotografies, retrats que l'artista va fer de la seva germana i pintures de la mateixa Lola Picasso.

→ Museu Picasso. M: Jaume I. Del 12 de novembre al 27 de febrer de 2022. 6,5 €.

World Press Photo 2021

La fundació Photographic Social Vision organitza la dissetena edició de l'exposició de fotoperiodisme més reconeguda a escala mundial, i aglutina al CCCB les obres guanyadores del concurs de fotografia i narrativa

'The first embrace', Mads Nissen

digital World Press Photo. Hi trobaràs les fotografies que il·lustren les diferents perspectives al voltant de l'actualitat global, amb temàtiques que van del conflicte israelianopalestí al canvi climàtic. També era d'esperar que el Coronavirus fos present en la mostra del concurs de fotoperiodisme més prestigiós

del món. La fotografia premiada és *The first embrace* (la primera abraçada), del danès Mads Nissen, que mostra una de les primeres abraçades segures de la pandèmia entre l'anciana Rosa Luzia Lunardi i la infermera Adriana Silva da Costa Souza, en una residència del Brasil.

→ CCCB. M: Universitat. Del 11 de novembre al 12 de desembre de 2021.

Da Zero. Guido Guidi

Guido Guidi és una figura clau en la renovació de la fotografia dels 60. Les seves imatges reflexionen sobre el paisatge, l'urbanisme i l'arquitectura. Aquesta exposició reuneix més de dues-centes cinquanta fotografies que recorren la seva trajectòria, que qüestiona els llocs comuns i tradicionals on acostumem a mirar mitjançant l'ús d'enquadraments inusuals i posant el focus en zones imprevistes o anodines.

→ La Virreina. Fins al 16 de gener. Gratis.

El centenari. Fellini al món

El Born CCM acull una mostra sobre Federico Fellini, més de vint anys després de la seva mort. L'exposició convida el visitant a submergir-se en el món oníric de l'autor i a conèixer-lo en el seu vessant més íntim. Cartells originals, guions, contractes, cartes, més de vuitanta fotografies de plató i de la seva vida privada, atrezzo, vestuari i més de cinquanta dibuixos personals ressalten la versatilitat d'aquest gran director que va canviar la nostra mirada envers el set art.

→ El Born CCM. M: Barceloneta. Fins al 9 de gener de 2022. Gratis.

La propera mutació

Quina ha estat la resposta dels artistes a la pandèmia del Coronavirus? Aquesta exposició recull pràctiques artístiques que volen entendre el món des de la interdependència i la pluralitat. Les obres de Nacho Criado, Eva Fàbregas, Dora García, Wolfgang Tillmans, Félix González-Torres, Antoni Llena, Àngels Ribé i Francesc Torres exploren com ens relacionem amb el planeta i reflexionen sobre el món incert i fràgil a què hem de fer front.

→ CaixaForum. M: Espanya. Del 21 d'octubre al 13 de febrer de 2022. 6 €.

Gaudí

És hora de desmitificar l'artífex de la Sagrada Família. 25 anys després de la celebració de l'Any Gaudí, el Museu Nacional afronta una revisió crítica de l'obra de l'artista, especialment present en la seva col·lecció. Sense genialitats ni misticismes, el MNAC et mostra el Gaudí més polític en una exposició que recorre la trajectòria del famós arquitecte i que demostra com la superioritat de Gaudí damunt la seva època no prové ni del seu suposat aïllament genial ni de cap tipus de deliri artístic inexplicable, sinó de la capacitat per plasmar l'esperit del seu temps en les seves construccions.

→ MNAC. M: Espanya. Fins al 13 de febrer de 2022. 12 €.

Panorama. Apunts per a un incendi dels ulls

En aquesta exposició hi trobaràs obres d'art que s'exhibeixen a Barcelona per primera vegada. La mostra és la primera del cicle Panorama, amb el qual el MACBA vol reforçar el seu compromís amb l'escena artística de la ciutat. Descobreix-hi artistes emergents que donen forma a la cultura barcelonina, a través d'obres de diferents disciplines com la pintura, l'escultura, la videoinstal·lació, la performance o el tèxtil.

■ Rita Roig

→ MACBA. Fins al 27 de febrer. 11 €.

Agafa aire.
Respira modernisme

Consulta les modalitats de visita
i les activitats programades
www.santpau.barcelona

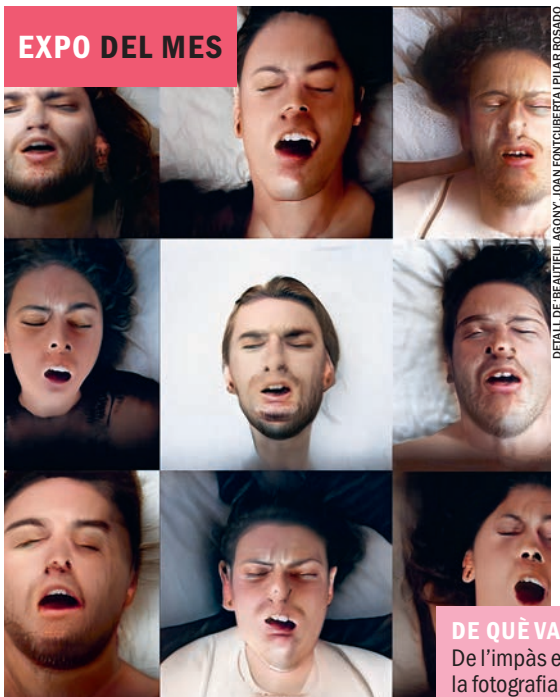
Recinte Modernista

Safe travels

Joan Fontcuberta. Monstres

EXPO DEL MES

DETALL DE 'BEAUTIFUL AGONY', JOAN FONTCUBERTA I PILAR ROSADO

QUAN FEM UNA fotografia, tenim la sensació d'haver immortalitzat un moment per sempre. L'artista Joan Fontcuberta, però, ens alerta que les imatges són mutants i efímeres. De la mateixa manera que et pot caure el mòbil al vàter sense haver fet una còpia de seguretat de la galeria, les fotografies envelleixen, es fan malbé i poden arribar a marcir-se.

I mentre algunes fotografies es podreixen en àlbums i arxius, vivim un moment de saturació visual. Cada dia consumim una infinitat d'imatges, algunes de les quals són editades i fins i tot creades de manera artificial.

Fontcuberta s'atura en aquest espai que separa les imatges naturals de les postisses per descobrir els monstres que hi habiten, en la primera gran exposició que l'artista presenta a Barcelona des de l'any 2008. La mostra del Museu Can Framis explora les maneres a través de les quals les imatges són alterades i així adopten nous significats. Fotografies devorades per caragols es transformen en matèria pura (és a dir, excrements) i negatius deteriorats modifiquen la realitat representada.

Però no només el pas del temps altera el significat de les imatges. Fontcuberta experimenta amb algoritmes i el *deepfake* per esborrar la línia que separa la veritat de la mentida: en una pantalla, el rei emèrit Joan Carles de Borbó apareix tenint un orgasme. El resultat és tan exagerat que pots descobrir l'engany tecnològic, però és terrorífic pensar que, si l'artista volgués, t'ho hauries empassat tranquil·lament. ■ Rita Roig

DE QUÈ VA...

De l'impàs entre la fotografia tradicional i les imatges del futur.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure com tenen un orgasme Donald Trump, Silvio Berlusconi i el rei emèrit Joan Carles de Borbó.

→ Museu Can Framis.
M: Llacuna. Fins al 23 de juliol. 5 €.

Lauren Beukes • Alexandra Bracken
Emilio Bueso • Maite Carranza
Nicholas Eames • Cristina Fernández Cubas
Joan-Lluís Lluís • Carmen Maria Machado
Salvador Macip • Rosa Montero
Edmundo Paz Soldán • Giovanna Rivero
Anna Starobinets...

1r Festival de Gèneres Fantàstics de Barcelona

3-7 nov. 2021

Fabra i Coats

barcelona.cat/festival42

#Festival42BCN • [bcnliteratura](https://twitter.com/bcnliteratura)

Activitats gratuïtes

Menjar

La fonda 'reloaded'

La Fonda Europa de Granollers celebra 250 anys de vida treballant. Per Ricard Martín

HI HA EMPRESES que busquen la més mínima excusa per celebrar aniversaris, i n'hi ha que hi passen de puntetes. La Fonda Europa a Granollers –l'hotel més antic de Catalunya i un dels restaurants més antics d'Espanya– aquest 2021 compleix 250 anys de vida. I els compleix, no pas els celebra. “Ara mateix, la millor manera de celebrar 250 anys és fer-ho treballant”, explica la directora, Maria Antònia Parellada.

Rebobinat ràpid: el 1771, la Cecília vídua de Parellada, una pagesa de Palou, va obrir un taulell de vi i plats de menuts a

Granollers. 250 anys després, la Maria Antònia Parellada, una advocada de 32 anys, agafa el timó d'un establiment icònic a Catalunya, alhora que relleva son pare, el no menys icònic Ramon Parellada (que, per cert, ja havia obert l'enyorat Senyor Parellada abans d'assumir la direcció del pailebot de Granollers).

Rient, ella diu que “passo de tot aquest rotllo místic de nissaga i transmissió. No vull ser un personatge públic. La Fonda Europa és el personatge, i la feina va de transmetre la cultura culinària popular catalana”, explica. Per això no surt a la foto, i

sí que hi apareix en canvi un plat de sípia amb mandonguilles i peus de porc. L'única concessió a l'efemèride ha sigut la de refundar la carta, reduïda a *només* 22 plats essencials: “Teníem una carta llarguíssima. La celebració ha sigut fer una carta nova, refinar-la en una tria de clàssics que ens ha portat eficiència i agilitat. Fem els plats del dia i no hi ha res al congelador”.

Després de la trompada de la pandèmia, l'hostalera se sent satisfeta “per haver restaurat la fonda i haver-la actualitzat”. En dono fe: en una visita aquest estiu ens va arribar amb rapidesa

d'hamburgueseria un extens repertori de guisats de sofregit, picada i foc lent, de cocció impecable i ració pantagruèlica. “La nostra cuina”, reflexiona Parellada, “és la del luxe quotidià, allò que et remet als sabors de quan eres petit i al que et ve de gust quan tens molta gana: uns bons canelons, uns fideus a la cassola, una paella parellada, un capipota”. Platillos que aquí tenen un paradigma aplicat amb saviesa pel cuiner Andreu Fernández. “Posem a taula secrets de casa fets públics. No fem una cuina de xef, sinó d'amics i família”, valora. Això sí, amb una eficiència

espectacular: que el rosari de clàssics –paella, canelons, escudella...– estigui disponible tots els dies de l'any a partir de les 8.30 h per esmorzar, dinar i sopar, confirma la seva intenció de perdurar 250 anys més.

Que una passejada pels millors nous restaurants de Barcelona –Fonda Pepa, Bodega Amposta,

Bodega Pasajes 1986...– remeti a la carta de Granollers no és cap casualitat. ■

DE QUÈ VA...

La Fonda Europa, institució de la cuina catalana, fa 250 anys.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

La carta és un paradigma de com s'han de fer els plats de la cuina catalana tradicional.

→ Agustí Viñamata, 2. Granollers. 93 870 03 12. 25-30 €.

FOTOS: IVAN GIMÉNEZ

RESTAURANT DEL MES

Bar Bar

→ Aribau, 146. M: Diagonal. 612 561 251. 30-40 €

BAR BAR NO és que sigui el restaurant amb el pitjor nom del món: és que en hindi vol dir “una vegada i una altra”. I després d’haver-hi menjat, no hi puc estar més d’acord. En Nikihil Mahale és un cuiner de Mumbai establert a Londres –director del tan anomenat Farzi Cafe London– que s’ha instal·lat a Barcelona amb la idea d’oferir una versió “moderna de la cuina tradicional índia, i que vagi més enllà dels típics plats del nord”. Això inclou no fer concessions als nivells de picant. El local és auster i nu: aquí el centre el trobem en la cuina. I servidor no té prou barra com per donar-se-les d’entès en cuina índia. Però poso la mà al *tandoori* per assegurar-vos que val la pena. En lloc de carta de tapes de cuir i 150 plats, un únic i minimalista foli amb deu entrants i deu principals. Tastem reversions de plats on els matisos de picant es despleguen a la gola amb mesura i virtuosisme. Com un *shikampuri kebab* –carn de xai picada tretze vegades, es desfà a la boca– que creix en intensitat picant i frena al punt just. O el *gobi number 65*, boletes de coliflor arrebossada amb all i iogurt, subtils i aromàtiques. I aquí hi he tastat el millor pollastre *tikka massala* de la meua vida (per cert, plat creat a Escòcia!). Com diria una Trinca de Nova Delhi, *nari naan, nari naan* (el pa és boníssim). Fitxeu. ■ R.M.

DE QUÈ VA...

Un restaurant indi que reversiona plats tradicionals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè ho fan amb el punt just de transgressió i molta imaginació i talent. Un festival de picants i espècies.

ALEX FROLOFF

Més bona taula a **timeout.cat/cuina-tradicional**

8 plans de tardor

Us proposem 8 experiències perquè aquesta tardor ompliu els vostres dies d'activitats en família, nits en parella i molt més. I a sobre, si entreu a la nostra web i participeu en el sorteig, podeu guanyar-ne una!

Un pla per respirar

Si voleu equilibrar cos i ment, al **Balneari Vichy Catalan** us ho posen fàcil. Podreu desconnectar, relaxar-vos i gaudir dels petits moments amb una experiència de 360° en un allotjament en un indret màgic, envoltat de frondosos jardins, amb una restauració Km 0 i tractaments amb aigua termal.

→ Av. Dr. Furest, 32. Caldes de Malavella. hotelbalnearivichycatalan.com

Dies de natura

Planegeu una escapada? Doncs **Mon Sant Benet**, al Bages, és un lloc on podreu maridar natura, cultura, art i gastronomia amb estrella Michelin. Durant la visita al monestir de Sant Benet, a banda de l'arquitectura medieval, us sorprendran els hologrames i els efectes sonors. Gaudiu-ne!

→ Camí de Sant Benet, s/n. Sant Fruitós de Bages. monstbenet.com

Arquitectura plena de colors

Visitar el **Recinte Modernista de Sant Pau** durant la tardor és tota una altra història: la llum especial d'aquesta època de l'any es reflecteix en els detalls de l'obra més important de Lluís Domènech i Montaner i li aporta un color únic. És el conjunt modernista més gran d'Europa i una visita més que obligada!

→ Sant Antoni Maria Claret, 167. M: Sant Pau | Dos de Maig. santpau.barcelona

Entre vins i paisatges

Des del 1923 a l'**hotel hostal Sport**, en ple Priorat, acullen els visitants que volen descobrir aquesta terra de vins. I així, amb llar de foc i jardí privat, en aquest hotel rústic i familiar, podreu gaudir d'un entorn rural preciós, visitar el castell de la població i assaborir una gastronomia tradicional i de qualitat.

→ Miquel Barceló, 4-6. Falset. hotelpriorat-hostalsport.com

Despertar-se a la platja

Si això és el que voleu, l'hotel **ME Sitges Terramar** és el vostre lloc. Ofereix vistes impressionants a la costa, instal·lacions que engloben disseny, art i música, còctels deliciosos, el Radio Rooftop bar a la vuitena planta i el restaurant Beso Sitges, on podeu assaborir una cuina de fusió basca i mediterrània.

→ Passeig Marítim, 80. Sitges. melia.com

En família al fons del mar

Si voleu que la canalla aprengui i alhora es diverteixi, aneu (i torneu!) a l'**Aquàrium de Barcelona**. Us envoltaran sis milions de litres d'aigua i onze mil exemplars d'organismes marins de 450 espècies diferents. Tot un viatge a les profunditats marines. Hi fareu amics aquàtics que no podreu oblidar!

→ Port Vell, Moll d'Espanya, s/n. M: Barceloneta. aquariumbcn.com

DE QUÈ VA...

Un superconcurso que trobareu al web de Time Out Barcelona.

PER QUÈ HI HEU DE PARTICIPAR...

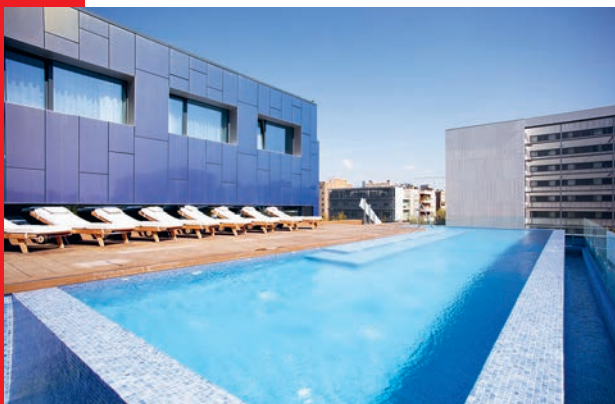
Perquè podeu guanyar un d'aquests plans de tardor que us presentem en aquest reportatge!

→ [timeout.cat/plans de tardor](http://timeout.cat/plans-de-tardor)

Un no parar de riure!

Amb amics o en família, prepareu-vos per una experiència plena de diversió. **Aventurico** és un escape room amb nou temàtiques diferents perquè escolliu en quin món us voleu perdre: fer màgia a Hogwarts, seguir l'Alicia al País de les Meravelles o salvar el món de l'atac dels zombies.

→ Roger de Flor, 89. M. Tetuan. bcn.aventurico.com

Refugi 'foodie'

El reconeixereu pel seu exterior i al·lucinareu amb el seu interior! A l'hotel **Paxton BCN**, al Poblenou i a pocs minuts de la platja, gaudireu d'un àpat mediterrani brutal al seu restaurant de gastronomia italiana That's Life, amb plats deliciosos, i anar a dormir ben tips en habitacions molt còmodes.

→ Lluï, 160. M: Llacuna. paxton-bcn.com

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Tens moltes més idees a
timeout.cat/novembre

Amen sam kotar i-Barcelona

No, no ens hem equivocat. Aquest novembre Barcelona trenca estereotips sobre el poble gitano i l'Eugènia Güell té l'agenda plena!

4 de la Cera

AQUÍ EL ROMANÍ ja no es parla, però tu també has dit “A halar!” a taula i és una expressió gitana. Igualment has passat vespres a la plaça del Raspall, has passejat pel carrer de la Cera i mai no deixaries Montjuïc enrere. La comunitat gitana s'ha fet forta en aquests indrets i en molts altres: per a la gent no gitana, potser és de les cultures que tenim més a prop i que menys coneixem. *Amen sam kotar i-Barcelona* vol dir *Som de Barcelona*, i el cicle Amen Sam (fins al 17 de desembre), de la Federació d'Ateneus de Catalunya, trenca estigmes. Apreses les cançons del Peret i superat el tòpic dels casaments de tres dies, ho tenim tot per conèixer.

DE QUÈ VA...
Concerts, tallers, exposicions i més, als ateneus de Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per conèixer de veritat la cultura gitana.

→ ateneus.cat/amensam

FOTO: FUNDACIÓ ALICIA FERRANCASTRILLO MARTÍN / ISABEL NAVARRETERO RODRÍGUEZ

Rumba catalana

Ventilador és una paraula especialment polisèmica a Catalunya: també és un toc de guitarra diferent que uneix harmonia i percussió, i que, juntament amb les lletres en català, fan de la rumba gitanocatalana un estil concret. “Quan va començar a sortir va ser un *boom*”, explica l'Àlex Fajardo, percussionista i fundador del grup 4 de la Cera. Ell és el nebot d'en Chacho, un dels gitanos catalans creadors de la rumba catalana, juntament amb El Pescaïlla, el Tio Paló i, evidentment, Peret, artista internacional i dels primers gitanos que van anar a Eurovisió. Però la música no ho és tot: el poble

romaní té art, gastronomia i, sobretot, reivindicació.

→ Concert 4 de la Cera. La Lira de Sant Andreu. 27 de novembre, 20 h. 4-5 €.

→ Concert Colors de Rumba: Lluisos d'Horta. M: Horta. 21 de novembre, 18 h. 4-5 €.

Feminisme romaní

“Hem passat de ser vistes com unes bruixes malvades a ser hipersexualitzades, i després dones submises amb massa fills que no s'arreglen”, diu l'Esther Fernández, del àrea de dona i salut de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya (FAGiC). “Volem desmuntar la imatge i l'estigma que hem tingut les dones gitanes segons l'interès sociopolític de cada moment”, explica. Farà una xerrada sobre

TONIGALITO

el feminisme romaní: “parlarem de testimonis com el de la barcelonina Miryam Amaia, que ha lluitat per la comunitat LGTBI+ en tant que dona transsexual i gitana. Volem explicar la nostra història amb les nostres veus”.

→ Xerrada feminisme romaní. La Lira de Sant Andreu. 26 de novembre, 18.30 h. Gratis.

Porrajmos

L'estigma no només ha afectat les dones: “El problema és que el poble gitano sempre es veu com a artista o com a criminal i, en general, és considerat una categoria social, no una ètnia amb una cultura”, diu Annabel Carballo, de l'àrea d'Europa i Internacional de la FAGIC, que farà una conferència sobre el

Porrajmos, el genocidi nazi del poble gitano. La persecució del poble romaní no va començar ni acabar amb el nazisme, però va fer realitat l'extermini, físic i cultural: “Van matar entre el 60 i el 80% de la població romaní, un percentatge molt elevat que, entre altres coses, ha afectat la transmissió de la nostra cultura, que és molt oral”. Quan es mor alguna persona gran, el poble gitano diu que es mor una biblioteca. Aquí el romaní ja no es parla, però amb cicles com aquest la seva memòria es transmet i es manté viva.

→ Exposició. Lluïsos d'Horta. Del 10 al 30 de novembre. Gratis. → Conferència. 19 de novembre, 20 h. Gratis.

RAVAL BRUNCH

DOMINGOS - SUNDAYS - DIUMENGES
DE 12:00H A 16:00H
FROM 12 AM TO 4 PM

— 25€ —

B
LOUNGE

DJ
DIRECTO - LIVE - DIRECTE

360°
TERRACE

Copa de Cava o
de Mimosa incluída

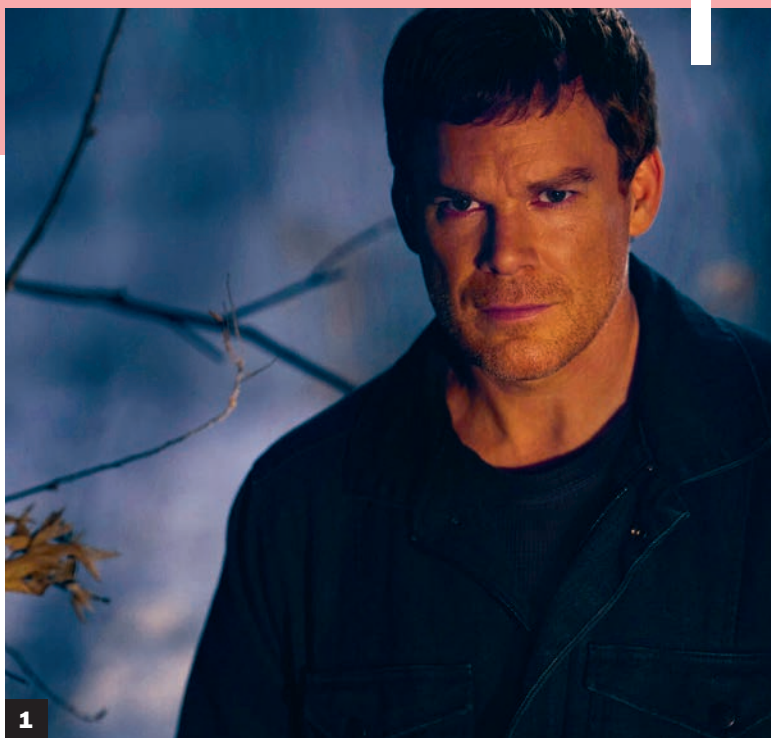
Glass of Cava or
a Mimosa included

Barceló Raval

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Reviure el monstre

Dexter deu anys més tard, un psiquiatre, una treballadora social i una addicció. Per *Serielizados*

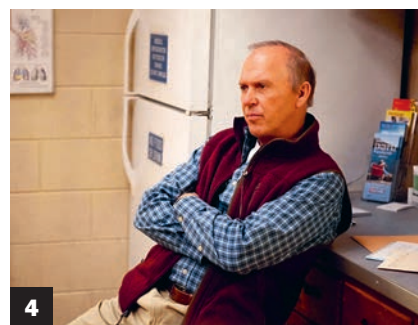
1

2

3

4

1 Dexter: New Blood

Només pel morbo de saber com hauran estirat el xiclet, el retorn de *Dexter* ja paga la pena. Una sèrie de culte que es va acabar convertint en una paròdia d'ella mateixa. Cal reviure el monstre? Segurament no, però ja que s'hi posen més val donar-li un cop d'ull, no fos cas que li adjudiquessin el final que es mereix. La nova entrega situa el protagonista deu anys després, lluny de Miami i de la seva vida de forense de dia i assassí de nit.

→ Estrena a Movistar+ el 8 de novembre.

2 The shrink next door

Una sèrie que comprem pel to i per l'humor. Una comèdia negra basada en l'estranya relació entre el *psiquiatre dels famosos*, Dr Isaac Ike Herschkopf i el seu pacient Marty Markowitz. Aquest duet interpretat per Paul Rudd i Will Ferrell trufa tota la sèrie de carisma i bon humor. La relació doctor pacient més divertida i disfuncional del moment. El tràiler amb *My life* de Billy Joel ja fa venir salivera.

→ Estrena a Apple TV+ el 12 de novembre.

3 Perni

No direm que és una mena de *Fleabag* social, perquè seria exagerar, però ups!, ja l'hem deixada anar. Una dramèdia sobre una treballadora social en un entorn capgirat: una germana morta, un nebot que ara viu amb ella, una relació sentimental sense sexe i un pare octogenari que decideix sortir de l'armari. Tendra, maquiíssima i colpidora, sap trobar la lluminositat en els diàlegs i en els moments tristos.

→ Estrena a Filmin 9 de novembre.

4 Dopesick: Historia de una adicción

Hi ha sèries que quan les veus a venir saps que seran un hit, i *Dopesick* n'és una. Una de les estrenes més aplaudides del *Serielizados Fest* amb Michael Keaton interpretant un metge que prescriu oxicodona sense tenir en compte el seu poder addictiu. Una substància *a priori* miraculosa i detonant d'una epidèmia que des de fa uns quants anys ataca de ple la població dels Estats Units.

→ Estrena a Disney+ el 12 de novembre.

DE QUÈ VA...

Huevos rotos, la nova *burger* de tardor de Bacoa.

PER QUÈ L'HEU DE TASTAR...

Perquè serà un plaer queus farà embrutar les mans.

→ Av. Marquès de l'Argentera, 1 | Judici, 15. M: Barceloneta | Ronda Universitat, 31. M: Catalunya.
bacoaburger.com

Gust de tardor!

Prepareu-vos per llepar-vos els dits, perquè Bacoa ha creat una burger de tardor d'edició limitada ben succulenta i plena de sabor: la 'Huevos rotos'

AMB UN NOM com aquest ja us podeu imaginar la bomba gastronòmica que podrem assaborir! Fa més de deu anys que les hamburgueseries Bacoa ens demostren que les receptes que ens fan dir *uau* es cuinen a foc lent i es devoren en un instant. La seva nova fórmula culinària n'és un altre exemple: es tracta de la *burger Huevos rotos*, de carn de boví a la brasa, amb el seu característic *rösti* cruixent de patata, trossets d'espàtlla ibèrica i ou *poché*. Però no un ou *poché* qualsevol; esclatarà en el moment que el mossegueu i deixarà caure el seu deliciós rovell per la *burger* fins arribar a les vostres mans. Una autèntica brutalitat! Si

la voleu assaborir ja podeu fixar una data ben propera en el vostre calendari. I és que aquesta *burger* és una edició limitada ideada per celebrar la tardor i no estarà disponible la resta de l'any.

Altres delícies

Sí, una recepta com aquesta és de les que et fan sortir del local amb la panxa ben plena. Però no serà l'únic que voldreu menjar a Bacoa, perquè aquesta gent són uns experts en la creativitat gastronòmica, en els petits detalls i en la qualitat, i la resta de la carta que ofereixen us encisarà. Podeu acompanyar la vostra *Huevos rotos* amb altres plaers, com el seu hummus amb

xips cruixents, els pètals de ceba amb mostassa i maionesa i els seus *kikis* de panotxa de blat de moro a la brasa amb salses casolanes que podreu trobar a Bacoa Kiosko. O demanar qualsevol de les patates: les clàssiques de tota la vida o les dolces de moniato. Un descobriment! Això sí, deixeu espai per a les postres, perquè cal tastar els gelats elaborats a casa o les noves temptacions que també podreu trobar a Bacoa Kiosko: el brownie de xocolata i la *cookie crash*. No us resistiu a la temptació de la novetat de Bacoa, aneu a qualsevol dels tres locals de la ciutat i entaleu-vos amb aquestes delícies de tardor. El caliu està garantit!

DAU

Barcelona

10 anys festival del joc

20 i 21 de novembre de 2021
Fabra i Coats

Entrada lliure · Aforament limitat

barcelona.cat/daubarcelona
#DauBCN

BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

Far Cry 6

VIDEOJOC DEL MES

DE QUÈ VA...

Nova entrega de la saga amb una revolució caribenya de fons.

PER QUÈ HI HEU DE JUGAR...

Perquè ofereix caos i diversió incendiària a dojo.

→ Ubisoft Toronto.
PS 4, PS 5, Xbox One,
Xbox Series X|S,
Nintendo Switch,
Microsoft Windows,
Google Stadia.

LA SAGA D'ACCIÓ en primera persona Far Cry, que des del 2004 ha generat mitja dotzena d'entregues numerades i vuit spin-off, ha dut els jugadors a explorar llocs exòtics i paratges inhòspits. També a fer front a mercenaris, traficants d'armes, pirates, grups radicals i sectes. La seva darrera entrega ens transporta a Yara, una illa caribenya fictícia (inspirada en la Cuba de Castro) ancorada en el passat i governada amb mà de ferro per un tirà despòtic, Antón Castillo, a qui l'actor Giancarlo Esposito (*Breaking bad*, *The Mandalorian*) presta les seves faccions. El Presidente pretén que el país esdevingui una terra pròspera produint un fàrmac suposadament anticancerígen a partir

del tabac. Però per aconseguir-ho ha convertit els seus súbdits en mà d'obra esclava i els ha obligat a fer ús d'un fertilitzant letal.

A *Far Cry 6*, convertits en un (o una) rebel, prenem part en una revolució guerrillera per enderrocar un dictador. Rere el seu argument políticament provocador i la seva representació crua del feixisme s'amaga un *sandbox* divertit i vibrant en què destaquen unes missions trepidants, un món obert amb el mapa més gran dins de la sèrie fins ara i les possibilitats de personalització de personatge i arsenal. Per no parlar d'un humor negre hilarant que exemplifiquen unes mascotes que són aliats valuósíssims sobre el camp de batalla: el gos salsitxa discapacitat Choro i Guapo, un cocodril devorador d'homes ensinistrat. ■ Joan-Albert Ros

Tres consells per fer ruta

Sobre dues rodes, però amb seguretat. Us compartim consells, testimonis i vivències personals perquè els apassionats de les motos pugueu recórrer el territori amb seny

AMB LA TARDOR, el nombre de motoristes que s'endinsen per les carreteres per gaudir dels colors del paisatge augmenta. Tenim moltes ganes de sentir les sensacions úniques que ens fan viure les dues rodes! Per això, és imprescindible saber el que s'ha de fer i el que s'ha d'evitar una vegada ens posem el casc. I és que aquest 2021 una de cada tres víctimes mortals a la xarxa viària interurbana de Catalunya han estat motoristes. Reduir la sinistralitat d'aquest col·lectiu està a les mans de tots. Us donem tres consells perquè feu la vostra la ruta més segura.

Al vostre ritme

"Moltes vegades ens perdem el camí per voler arribar al destí", això és el que explica el Nils en la nova campanya de conscienciació viària del Servei Català de Trànsit, *La ruta més segura*. La calma serà el vostre gran aliàt per conduir segurs i, alhora, gaudir del paisatge sense pressions. No vulgueu arribar els primers!

Ben equipats

No hi ha excuses: faci el temps que faci, una bona protecció és clau per no patir grans danys si caieu a terra. Botes, jaqueta i pantalons que us tapin la pell seran, sens dubte, els vostres grans aliats. En Cris, als espots de la campanya, ja ens ho adverteix: "Sí, sempre s'ha de portar tot". I, per descomptat, no us oblideu el casc ni de revisar la pressió, el greix de la cadena i el nivell de l'oli.

Respecteu i compartiu

"Certa gent hauria d'entendre que la carretera s'ha de compartir". Així de clar ho diu la Pepi, una de les protagonistes d'aquesta nova campanya del Servei Català de Trànsit i motorista des de fa molts anys. La seva experiència ens serveix per ser conscients que, a la carretera, no estem sols, i que hem d'estar pendents tant de nosaltres mateixos com dels altres. Descobriu més consells de rutes segures als espots que trobareu al codi QR!

DE QUÈ VA...

Consells i testimonis de la campanya *La ruta més segura* del Servei Català de Trànsit.

PER QUÈ ÉS IMPORTANT...

Perquè una conducció segura ajuda a reduir la sinistralitat.

→ transit.gencat.cat/campanya-sct

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Trossos de vida

QUAN COMENCES A llegir *On ets, món bonic*, podries pensar que no estàs descobrint res de nou, que l'Alice i l'Eileen, que en Felix i en Simon, ja sortien a les novel·les anteriors de Sally Rooney, però així que l'autora et va hipnotitzant amb el seu estil col·loquial i el seu xiuxiueig, dones les gràcies per haver-los conegut. No perquè siguin extraordinaris, sinó perquè t'hi has vist, hi has estat. I perquè si hi ha una cosa molt difícil en literatura no és altra que capturar l'esperit del temps.

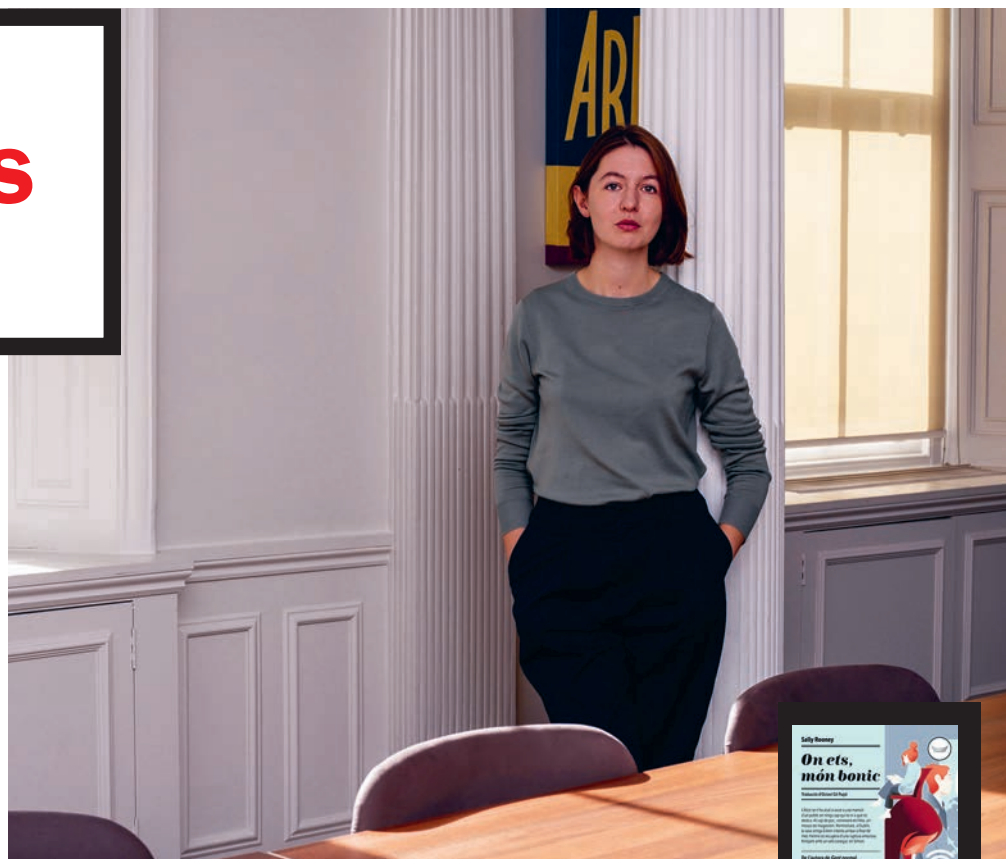
Rooney, més reflexiva que mai, ens parla de tres amics, l'escriptora Alice, la treballadora editorial Eileen i el llobbista Simon, i un quart, en Felix, un home més vulgar que feineja en

un magatzem al poble de la costa irlandesa on l'Alice ha decidit viure després d'una crisi nerviosa aguda. Combina la primera persona dels correus que s'envien l'Alice i l'Eileen, amb la narració objectiva, un pèl distant, de les vides de les dues amigues, on els nois apareixen i desapareixen per deixar-hi petjada. I no, no viuran cap fet fora del normal, sinó que simplement ens convertirem en

voyeurs, una mica com passa amb Txékhov. Què els succeeix, als seus personatges? Doncs, entre i poc i res. Tanmateix, ens fascinen.

En un dels correus, l'Alice diu: "Enmig de tot, amb el món en l'estat que el tenim i la humanitat a l'avantsala de l'extinció, aquí em tens escrivint un altre correu sobre sexe i amistat". No és això, la vida? No és aquest, el nostre temps?

■ Andreu Gomila

KALPESH LATHIGRA

ON ETS, MÓN BONIC
Sally Rooney
→ Trad. d'Octavi Gil Pujol. Ed. del Periscopi.
384 pàgs. 19,90 €.

MÉS LECTURES

Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ L'última, la més petita

Un relat autobiogràfic escruixidor d'una noia francesa d'origen algerià que ens explica una vida marcada per la censura i les ànsies de llibertat sexual, el que s'espera d'ella i el que pot oferir al món.

→ Fatima Daas. Angle. 186 pàgs. 18,90 €.

↑ El pes del temps

Les dues *nouvelles* d'aquest llibre, escrites per un dels grans poetes alemanys contemporanis, són un homenatge a les vides que no es van poder construir, ambientades en un poble envoltat de mines.

→ Lutz Seiler. Club Editor. 160 pàgs. 16,50 €.

↑ El diable a la creu

Ara que tenim premi Nobel africà, podem anar obrint boca amb una de les grans novel·les africanes del segle XX. Després de llegir la història de la Warĩnga estarem uns dies sense poder dormir.

→ Ngũgĩ wa Thiong'o. Raig Verd. 392 pàgs. 19,90 €.

L'AUDITORI 2N MOVIMENT: AMOR I ODI

TEMPORADA 21/22

EN COPRODUCCIÓ AMB

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

EN COPRODUCCIÓ AMB

SEGUEIX-NOS

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

AUDITORI.CAT

PLAY

NEW.

PLAY NOW.

@ El Parc Del Fòrum

LUNES A VIERNES DE 16.00H A 22.00H
FINES DE SEMANA Y FESTIVOS DE 10.00H A 22.00H

¡Te esperamos!

PLAY

▶ NOW.